

Folytonos pünkösöd

Ízlelgetem a szót: lélek, lélekbe vágó, lelkes, lélektelen, lelket ver bele, lelkére beszél, lélekjelenlét, jótét lélek, lélekölő, lélekszakadva... Hosszú a sor. Ez a kifejezés az idők folyamán egészen beleivódott nyelvünkbe.

Mi hát a lélek, mi ez a rejtelem, amiről jószerivel csak dadogni tudunk, s ami -érezzük- „ott lakik mélyen a szívünkben”. Talán túl vagyunk már azon, hogy azonosítsuk a testi reakcióval, amit a reflex kalapács vált ki belőlünk. A letűnt korszak hivatalos ideológiája nagyjából ez volt.

Mi, akik az embert nem a vak véletlen „termékének” látjuk, azt mondjuk a lélekről, hogy szentély, az Alkotónkkal való találkozás helye. Nem emlékezet, nem tárolt információ vagy bevésődés, hanem ajándék. Ajándék, amely kiemel a létezők sorából és hasonlatossá tesz Teremtőnkhez. Benne rejlik a személyiség titka, ez az emberi méltóság alapja és halhatatlanságunk záloga.

Isten a maga lelkéből adott nekünk - mondja az Írás (vö. 1 Jn 4, 13), s ez bennünket hálára kötelez. Megtiszteljük az ajándékozót azzal, hogy adományát nem tesszük talonba, hanem óvjuk, vigyázunk, becsben tartjuk. És „vesszük a Szentlelket”, aki segít fölemelni a fejünket a földi milióból a mennyei szférák felé. A Lelket, aki gyámolítónk és tanácsosunk. Aki megedzi akaratunkat a rossz elleni küzdelemben és tovább lendít, ha az élet akadályai előtt megtorpannánk és lerogyánk.

Persze nemcsak ajándékkul kaptuk/kapjuk a Lelket. Hitünk szerint ez feladat is számunkra. Küldetés. Felelőségünk, hogy Isten kiváló adományáról tanúságot tegyünk a (Szent)lélekben szegény világ előtt. Aki kéri és kapja a Lelket, az „napsugarassá” válik. Kitűnik a szürkeségből, fásultságból optimizmusával, derűjével, bölcsességével. Jellé lesz. Egy másik, az igazi valóság követe. És könnyen lehet,

hogy egy-egy találkozás, jóízű beszélgetés után ezt kapja visszhangként: „Amikor elmentél, Isten lábnyomát láttam a padlómon.”

Hogy ez ránk is igazzá válhasson, jeles egyházatyánk, Szent Ágoston szavaival forduljunk minden javak adományozója felé:

Lélegezz bennem, Szentlélek,
hogy arról gondolkodjam, ami szent.
Írányíts engem, Szentlélek,
hogy azt cselekedjem, ami szent.
Vezess engem, Szentlélek,
hogy azt szeressem, ami szent.
Erősíts meg engem, Szentlélek,
hogy megóvjam, ami szent,
és óvj meg engem, Szentlélek,
hogy sose veszítsem el, ami szent.

*Horváth Lóránt
plébános*

IRODALMI MELLÉKLET

Tömörkény István

HALADNI KELL

Azt mondja egy régi mondás, hogy aki út mellé épít, annak belátnak az udvarába. Ami annyit jelentene, hogy nem helyes dolog út mellé építeni, mert akkor a lakók élete nagyon is a járókelők szemeláttára folyik le. Különösen a tanyán, ahol tavasztól ősziig nemigen tartózkodnak a szobában.

De azért sokan nem adnak erre a beszédre semmit sem. Különösen némelyik helyen az út mellett úgy helyezkednek el a birtokok, hogy egészen az útszélre lehet a házakat építeni.

Az ilyen helyen azután apránként egész sor ház keletkezik. Ha az út túlsó oldalán is hasonló módon helyezkednek el a földek, ott egy másik sor ház keletkezik, s mindjárt készen a régi „faluba való verődés” alapja, az első utca.

Következik a többi polgárosodás. Az ott lakók közül egy szőlősgazda italjogot vált a financiánál, hogy a borát maga mérje el. Csak úgy, a háza egyik szobájában, vagy jó időben az eresztet alatt. De nem tart sokáig az egyszerű állapot. Hogy forgalmasabb legyen az üzlet, a bormérő maga buzgólkodik a legjobban arról, hogy valamiféle kör vagy egyesület alakuljon a háznál. Nevet könnyen lehet hozzá találni. Népkör, gazdasági kör, társadalmi kör, vagy más egyéb ilyesmi. Hamar meg is alakul, mert az elnöknek, jegyzőnek, pénztárnoknak kiszemeltek maguk is mozzgatják az ügyet. A kör megalakulásával bevonul a telepre a sajtó is, mert a kör újságot járát, s az emberek most már az újság kedvéért munka után esténként hétköznap is eljárnak a körbe.

A telep gyermekei is megnöttek már annyira, hogy megértek az iskola számára. A város iskolát állít hát oda, tornyos iskolát. A tornya ugyan csak fából van, de van benne egy nagyobbfajta csengettyű, bár hiszen kisebbfajta haragnak is beillik. Ezzel azután a tanító mindennap csendít többször. Reggel azért, hogy az Úr szerencsésen átségítette a telep népét az éjszakán. Este Mária üdvözlétere csendít, míg délben annak az örömteljes emlékére, hogy Hunyadi János Nándorfehérvárát visszafoglalta a pogánytól. Az iskolába beköltözik a népkönyvtár, s a gyerekek olvasnivalókat visznek haza az apjuknak. Ez jól is van így, mert azt mondja az öreg Kásás Mihály, aki már akkor is itt lakott, amikor még egymagában állott a tanyája:

- Haladni köll a korral.

Kásás a haladnit nem úgy mondja, hogy: haladni, hanem úgy, hogy halladni, a fölös lö betűkkel jelezvén a haladás föltétlenül szükséges voltát.

Hát hiszen, ami azt illeti... nini. Nem is maradhat el az ilyesmi semmiképpen. Egy idő multával már trafikengedélye is van a kör vendéglősének, s ott úgy pipadohányt, s mind a kétféle dohányt lehet vásárolni: borszivart is, meg papírszivart.

Azután azonban egy ember a korcsmárostól magához váltja a trafikjogot, mert föltette, hogy a szatócsüzletre adja a fejét, mert amúgy is elvállalta a tűz meg a jég ellen való biztosítási ügynökséget. Ezt annál is inkább teheti, mert jó írása és különösen szép szavalási képessége van neki.

Egy napon tehát megnyílik a bolt is, kapható benne kávé, cukor, rizskása, lámpaüveg, petróleum, gyertya és még sok más értékes holmi, amik a gazdasági életben szükségesek. Kékgalic, raffiaháncs, kasza meg kaszanyél, bordói keverék, továbbá bombócukor a gyerekeknek, és színes pántlika a lányoknak.

Ebben az időben Kásás köri elnök, az érdekeltséget összehíván, figyelmükbe ajánlotta, hogy gyalogjárók kellenének a házak elé. Hogy sáros időben ne csak lóháton lehessen közlekedni.

E fölhívás nyomán többen deszkapalánkokat raktak le a házkerítések elé, míg mások az építkezésből kimaradt s törött fél téglákat helyezték oda. Ismét mások, azon szerencsés helyzetben lévén, hogy terméskövet lehet ásni a földjükön, a tavaszra ígérték a gyalogjáró elkészítését, amikor már majd elég meleg sütése lesz a napnak.

- Majd ha a nap süti a követ. Mert a nap olyan pék, hogy hidegöt oszlat, követ süt.

Ez úgy értendő, hogy a terméskő a föld mélységében találtatódik, de ezen lelt állapotában olyan, mint a vízben málló szappan. Hanem onnan fölvetve a föld színére, ott a nap megszáritja, és keményre süti.

A tavaszi meleg napfény megérkezte után ezek a népek is kirakták az utcára a kövezetet, aminek nyomán a következő télen a köri bála már gyalog és eberlaszting félcipőben mehettek a táncra vágyó lányok és menyecskék.

Ez szép, s a báli jövedelem hatása alatt Kásás elnök a díszzászló beszerzését és a zászlószentelési ünnepély mikéntjét forgatta elméjében, amidőn gondolatait gyakorlatiasabb irányba terelte az a tény, hogy hónapokra megállt a szél.

Ez nem minden esztendőben van ugyan így, de néha megtörténik. A szelek Istene ilyenkor minden erősebb fuvalmát beledug a zsákjába, s nem ereszti ki semerre sem, ami azután baj.

Azért baj, mert ha nincsen szél, akkor áll a malom, áll a vitorlája, nem lehet örletni. A szárazmalmok pedig már elmúltak. A Tisza nincsen ugyan valami nagyon messzire, de azon is múlófélben vannak már, és csendes kihalásnak indultak a vízimalmok.

Kásásnak most az eszébe jut, hogy hiszen van nekik cséplőgépjük, mert vettek egyet közösen. Hát hiszen járhat annak a gépje akkor is, ha nem éppen csak csépel. Vizsgázott emberük megvan hozzá, mert egy odavaló legényt kitanították rá odafent a Pesten. Ilyenformán vettek egy kis malmot, építettek neki félszert, elébe fogták a cséplőgarnitúra gépjét, s megvolt a gőzmalom is. De azért a szélmolnár sem panaszkodhat, mert szél idején jut neki is örletni való. Akkor a gőzmalomcska paprikát öröl.

A gép kazánját azonban tudvalevőleg kétféleképpen kell etetni. A gép szenet eszik, és vizet iszik rá. A kútvíz azonban nem nagyon alkalmas erre, már legalább az nem, amelyik a telepen fakad a földből, ha jó mélyen leásnak érte. Ha valakinek köves a foga, azt mondják, hogy borkő rakódott rá: minek iszik annyi italt? A kazán meg a víztől lesz köves, ebben különböztvén az embertől.

Hát itt nincs más mód, mint hogy artézi kutat kell fúrni a malom mellé. A fölös vizét kantákban mindenki hazahordhatja, s talán idővel csöveken még majd a házak udvarába is külön-külön elvezethetik.

Ez így történt, mert mindenkinek belejárultak ebbe a dologba, Samu Illést kivéve, akinek teljesen mindegy, hogy milyen ízű a víz, mert nem szokott vele élni.

Az öreg Kásás mellét már igen dagasztotta a büszkeség ezen nagy előhaladások láttára. Azután egy vándor borbély éppen szombati napon járt arra, s elegendő munkája akadván, a letelepedésre határozta magát. Kiarendált egy szobát, annak az úti ablakát kitöretre ajtónak, s nemsokára a fényes, sárgarézből való szappanhabverők ott himbálóztak az officina ajtaja fölött. A borbély tanulmányos ember volt, mert sváb volt, és tudott németül, s hozott is nemsokára valamely torontáli faluból sváb menyecsét a házhoz, aki meg ruhavarrónő volt, és szépen dolgozott. A borbély tudott harmonikázni meg okarinázni, és nem sok idő telt bele, hogy megalakította a rezesbandát, három pikulással, két réztrombitással.

Ekkor történt, hogy az öreg Kásás a köri ülésen megtette azt a büszke kijelentést, hogy:

- Van itt már mindön!

Az emberek igenlőleg bólintgattak. Az öregebbek a pipa-füstbe tekintvén, elméjükkel visszarevedeztek a múltba, amikor még semmi sem volt; s összehasonlították azt az időt a mai állapotokkal. A fiatalabbak csodálattal tekintettek Kásásra.

Most, a sarokból egy szintén öreg ember, aki két könyéken támaszkodva az asztalra, szipkából papírszivart szítt, semmit sem szólván, monda:

- Templom azonban nincsen...

Mintha valami láthatatlan kéz hirtelen arcul verte volna az embereket, mindenki fölkapta a fejét, mint a ló, ha orron ütik. Kásás meg riadtan dőle hátra az elnöki gondolkodószékekben. Azután görbedni kezdett a nyaka, a feje lekonyult, piros képe megfakult az ősz hajak alatt, és a lelki vergődések ezen csendjében mindenki hallhatta, amidőn mormogta:

- És a te szent hajlékodról megfeledköztünk...

Az emberek elszomorodva mentek haza, és elmondták a népeknek otthon a hallottakat.

Nagy hirtelenséggel alakul ki a népekben az a nézet, hogy kár volt az a nagy elbizakodás abban, hogy minden van, mikor voltaképpen semmi sincs.

De hát hogyan lesz itten templom? A kör gyűlésein ebben az irányban nagyon sokféle indítványt tettek az emberek, de mindannyinak csak az volt a vége, hogy kérni kell. Várostól, püspöktől, országtól. Kásás azonban rájuk förmedt zordonul:

-Mindig csak kérni, mindig csak kérni. Igaz ugyan, hogy ez a legkönnyebb dolga a világnak.

Kérni könnyebb, mint adni.

Az emberek értelmetlenül néztek rá.

- Hát azt hiszitek, hogy érnek valamit az olyan kérős irkafirkás jegyzőkönyvek? - s az ujjával megpeckelte az oldala mellett ülő köri jegyző keze alatt a papiroost, mint ahogy ősszel a gyámtalan legyet az asztalról lepeckelni szokás. (A jegyző fejében ebben a pillanatban támadt az a gondolat, hogy ideje volna már az öreg Kásást kibuktatni az elnöki tisztségből.) - Hát gondoljátok, hogy adnak így a szavunkra valamit? Nem ér az bizony egy hajítófát sem. Hanem adjunk mink is.

- Hogy-hogy? - kérdezték az emberek.

- Úgy - mondta Kásás -, hogy könnyű járulni a templomba, ha készen van, de járuljanak kendtek bele, amikor még nincsen készen.

Ez ugyan érthető beszéd, de nemigen akarták eleinte érteni.

Azt mondta Kásás:

- Írja csak, jegyző úr.

- Írom.

Az öreg mondani kezdte, lassan, külön ropogtatva minden szavát:

- Én, Kásás Mihály, járulok a templomba húszezör darab

téglával, húsz kocsi homokkal, húsz napi lófuvarral, egy havi embörnapszámmal, a feleségöm járul egy körösztös selyömlobogóval, egy oltárpárnával.

Kásás szétnéz. Az emberek most sorra adják föl a szót a jegyzőnek, hogy ki mivel járul. A jegyzőnek van mit írnia.

S a templom ügye így megindul. Igaza volt Kásásnak, mikor azt mondta:

- Így kell ezt kezdeni, nem másképp.

* * *

Épp arra járunk, s a kocsi megáll azon a helyen, ahol a templom majd lesz. Mindig van közönség, aki nézi, s különben is az emberek fuvarozzák oda az anyagot, téglát, homokot, meszet: ki, mit vállalt, hogy azzal belejárul a templom falába. Vannak, akiknek ilyesmire nem telik, azok ingyennapszámot vállalnak.

Öreg asszony is áll ott.

- Örül-e neki szülém, hogy templom lössz?

Visszakérdezi:

- Még kérdezheti is?

- Nono. Szép lesz, úgy-e?

- No - véli a szüle -, olyan nekünk való. Nem lóhet valami nagyon díszös. Mert vannak, tudja, nagyon díszös templomok. Tudja, láttam én már olyan templomokat is, hogy három volt egyvégtibe.

- Hol látta ezeket szülém?

- Hol láttam? - kérdezi a szüle. - Hát ahol vannak, Lorettóba, Milányóba, Genovába, Mántovába.

- Hát arrafelé mind járt, szülém?

- Hát hogyne - mondja a szüle. - Nem is egyszer.

- Rómából hogyan ment Genovának? Nem arra van annak az útja.

A szüle meghúzza a fejkendő csücskét, mert bántja a kételkedés:

- Hát hiszen Rómába nem is arra monyunk. Jó is volna, ha arra mönnénk. Rómába Ankónának visz az út, emerre mög csak Velencének.

A vénasszony magyarázza a földrajzot. Még csak az kellett volna, hogy térképet rajzoljon botjával a homokba, s azon mutogassa az utakat, amikor zarándokolt.

- De Ankónának hosszabb ám a hajóútja - folytatta a beszédet. - Nagyon hányja-veti a hajót a tengör. De Velence felé sokkal simábban viszi a hajót. Hanem azután arra pedig drága nagyon.

- Hát akkor miért ment arra, szülém? Nevet a vén tanyai nenő.

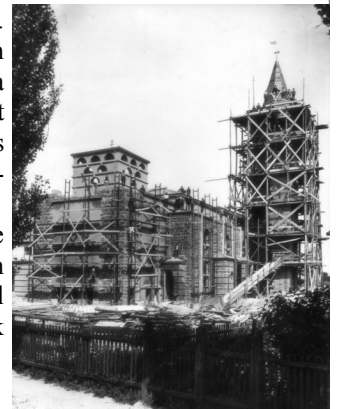
- Jaj-haj, oka van annak. Azért, mert a Franciaországnak arra van az útja.

- Od is eljár, szülém.

- No, nem nagyon járogatok - szólt a szüle de voltam már.

A Lurdesba. Oda visz a Genován körösztül az út. A Lurdesba látta a csodát a Bernadotte-lány. Ott van az mindjárt Lurdes város mellett, a Gáné patakon túl: három templom is egyvégtibe...

A szüle elhallgatott. Nézte a készülő templom helyét. Talán majd ha ez fölépül, nem kell olyan messzire mennie a másik után...

Dsida Jenő: Szeretnék

Szeretnék:

kimenni messze, a víz partjára
s a lemenő nappal szembenézve
nekidőlni egy fának.

Hetenként többször.

A fejemet is hátravetve
hallgatni a halk szúnyogdongást,
meg a zsongó, csobogó vizet,
mikor beszél a Csenddel.

Úgy maradni,
míg feljönnek a csillagok
és simogató ezüst fényüket
fejemre hintik.

...Először egy napig maradni ott
azután két napig,
azután három napig,
azután mindig...

Heltai Jenő Szabadság

Tudd meg : szabad csak az, akit
Szó nem butít, fény nem vakít,
Se rang, se kincs nem veszteget meg,
Az, aki nyíltan gyűlölhét, szerethet,
A látszatot lenézi, meg nem óvja,
Nincs letagadni, titkolni valója.
Tudd meg : szabad csak az, kinek
Ajkat hazugság nem fertőzi meg,
Aki üres jelszókat nem visít,
Nem áztat, nem ígér, nem hamisít.
Nem alkuszik meg, hű becsületéhez,
Bátran kimondja, mit gondol, mit érez.
Nem nézi azt, hogy tetszetős-e,
Sem azt, kinek ki volt, és volt-e őse,
Nem bámul görnyedőn a kutyabőrre
S embernek nézi azt is aki póre.
Tudd meg : szabad csak az, aki
Ha neve nincs is, mégis valaki,
Vagy forró, vagy hideg, de sose langyos,
Tüzet fölősegesen nem harangoz,
Van mindene, ha nincs is semmije,
Mert nem szorul rá soha senkire.
Nem áll szemébe húzott vaskalappal,
Mindég kevélyen szembe néz a Nappal,
Vállalja azt, amit jó társa vállal,
És győzi szívvel, győzi vállal.
Helyét megállja mindég, mindenütt,
Többször ciróogat, mint ahányszor út,
De megmutatja olykor, hogy van ökle....

Szabad akar maradni mindörökre.
Szabadság! Ezt a megszentelt nevet
Könnyelműen, ingyen ajkadra ne vedd !
Tudd meg : szabad csak az,
Aki oly áhítattal mondja ki,
Mint Istenének szent nevét a jó pap.
Szabad csak az, kit nem rettent a holnap.
Ínség, veszély, kín meg nem tántorít
És lelki béklyó többé nem szorít.
Hiába őrzi porkoláb s lakat,
Az sose rab, ki lélekben szabad.
Az akkor is, ha koldus, nincstelen,
Gazdag, hatalmas, mert bilincstelen.
Ez nem ajándék. Ingyen ezt nem adják,
Hol áldozat nincs, nincs szabadság.
Ott van csupán, ahol szavát megértve
Meghalni tudnak, és élni mernek érte.
De nem azért dült érte harc,
Hogy azt csináld, amit akarsz,
S mindazt, miért más robotolt,
Magad javára letarold,
Mert szabadabb akarsz lenni másnál.
A szabadság nem perzsavásár.
Nem a te árud. Milliók kincse az,
Mint a reménység, napsugár, tavasz,
Mint a virág, mely dús kelyhét kítárva
Ráönti illatát a szomjazó világra,
Hogy abból jó testvéri jusson
Minden szegénynek ugyanannyi jusson.
Míg több jut egynek, másnak kevesebb,
Nincs még szabadság, éget még a seb.
Amíg te is csak másnál szabadabb vagy,
Te sem vagy még szabad, te is csak...
Gyáva rab vagy.

Phil Bosmans A napon parkolva

Nem szaladgálhatok tetszés szerinti ideig a világon. A születésem előtti és a halálom utáni örökkévalóság között pontosan ki van mérve az az idő, ameddig parkolhatok ezen a bolygón. A parkolóórám mutatóját nem állíthatom; vissza. Nem dobhatok bele pénzt, hogy hosszabb ideig járjon. Könyörtelenül ki van szabva a parkolási időm. És nincs hatóság, melyhez panasszal fordulhatnék.

Az életem olyan, akár a tengerparti homokba írt nevem ha egy kis szél támad, már el is fújta az egészet. Hát akkor? Mit lehet tenni?

Egy bizonyos: nem szabad elszomorodnom, a napon kell par-

kolóhelyet keresnem, ahelyett, hogy a hajszólok, marcangoló gondok hálójában vergődnek.
Széppé kell varázsolnom minden napot. Sugároznom fényt, a szeretetet, cselekednem a jó emberekért és a jó dolgokért. Barátságosnak, szívélyesnek kell lennem az öreghez, akinek a parkolóórája hamarosan lejár, a betegekhez, a fogyatékosokhoz, a csalódottakhoz, a becsapottakhoz és a sok boldogtalanhoz, akik már nem találnak hevet a napon. Minden körülöttem levő embernek széppé kell tennem a napját. Tulajdonképpen nem is kell mást csinálnom ahhoz, hogy magam is boldog legyek. Parkolj a napon, és hadd járjon a parkolóórád.

Kitekintő

Egy húron pendülünk

- A dicsőítés sokkal több, mint jó érzés, Isten megszólít és átforgalmazza a szíveket.

Egy református dicsőítésvezető szerint nem a műfaj a lényeg, hanem az, hogy a dicsőítés mély és tartalmas legyen.

Énekeskönyvi énekekkel, kortárs magyar és külföldi dicsőítő dalokkal és népi dallamokkal egyaránt lehet dicsérni Istent – vallják az 5. Sófár Református Dicsőítő Iskola oktatói. Augusztus 6-án ismét kitárja kapuit az egyhetes nyári iskola, melyet ezúttal Nagykörösön tartanak. Fiatalok, idősebbek és kisgyermekes családok jelentkezését egyaránt várják a szervezők az Isten arcvonásait tanulmányozó hétre. A zenei kurzusok – énekes, gitáros, billentyűs, basszusgitáros, dobos, dicsőítésvezetői, hangtechnikusi – mellett meghirdettek dráma-műhelyt, képzőművészeti, táncos, valamint idén először installációs alkotóműhelyt is. Szabó András építésmérnök idén először műhelyvezetőként vesz részt a Sófár dicsőítő iskolában. A Szentkirályszabadjai Református Gyülekezet presbiterét a gyülekezeti dicsőítésről kérdeztük.

Mit jelent számodra Isten dicsőítése?

Amikor Istennek éneklek, és ez az éneklés valódi, mély imádsággá válik bennem, akkor közel kerülök Istenhez. A gondolataim körülötte kezdenek forogni, benne kezd gyönyörködni az értelmem, a szívem. Ez nem csupán egy „jó érzés”, hanem Isten gyakran megszólít, vagy egyszerűen formálja a jellememet, szívemet, miközben benne gyönyörködöm. Valóban sokat jelent az Isten-kapcsolatomban az imádságnak ez az énekeszenés, elmélyült formája. De semmiképp nem szűkíteném le a dicsőítést az énekes imádságokra, hiszen mindenfajta művészeti ágban alkotva lehet dicsőíteni az Urat, ugyanakkor Őt dicsőítheti a munkánk, a kapcsolataink, a szolgálatunk és még a pihenésünk is. Sokat jelent nekem például, amikor hétköznapi délután haza jövök, és a kisfiammal játszom egy kicsit. Azt hiszem, ezekben az önfeledt nevetésekben nemcsak én gyönyörködöm mint földi apuka, hanem a mennyei Apukánk is gyönyörködik. Mi ez, ha nem dicsőítés?

Mit is jelenthetne a dicsőítés a református gyülekezetekben? Miért kell ezzel foglalkozni? Nem elég, hogy a gyülekezet minden vasárnap együtt énekel?

Nehéz általánosítani, hiszen sokféle felépítésű, helyzetű és kegyességű református gyülekezet létezik. A Sófárban református barátaimmal folyamatosan keressük azokat a közös szálakat, amelyek a dicsőítés megújult református kultúrájában összeköthetnek minket, reformátusokat. A közös szál először is a hitbeli alap, amelyre az énekeink, imádságaink épülnek. Nyilvánvaló, hogy, még ha vannak is jókora átfedések, egy pünkösdi vagy egy katolikus dicsőítésben egészen más tartalmak jelenhetnek meg, amelyeket mi nem tudnánk a magunkénak vallani és érezni sem. Fontos, hogy a dicsőítésünk megálljon az ige alapján; a középpontban Krisztus legyen, és ne az érzelmeink; és a dicsőítés előkészítsen, illetve kapcsolódjon Isten ígéjéhez, az igei tanításhoz. A zeneiségben is vannak, lehetnek közös pontok a református gyülekezetek között: az egyik ilyen, hogy az évszázadok az közösségeinkben felhangzó énekek nem csak múltunk szép hagyományaként értékelhetők. Nagyon sok közülük alkalmas arra, hogy a mai ember imádságává váljon, ezért érdemes „leporolni” őket, és kísérletezni azzal, hogy más hangsze-

relésben, más dinamikával szólaltassuk meg őket. Sokszor megtapasztaltuk, hogy ez a változás milyen sokat segített abban, hogy megelevenedjen bennünk egy-egy ének. Újabb közös pontot jelentenek népművészeti-népzenei gyökereink. A reformátusság valahogy mindig közel állt a népművészethez: a népi motívumok feltűnnek a templomaink kazettás mennyezetein, a terítőkön és az énekeskönyveinkben is. Ezek az ősi dallamok a középkorban és most, a posztmodern kultúrában is aktuálisak, és megragadnak minden magyar embert. Jó elővenni és feldolgozni ilyen régi kincseket és az újonnan született, de népi dalvezetésű énekeket is. Ezek közös szálak, de ettől persze még nem feltétlenül telik meg mélységgel, tartalommal a közös éneklés. Arra vágyom igazán, hogy a gyülekezeteinkben felszabadult és mély Isten-dicsőítés szóljon. Ehhez személyes és közösségi megújulások szükségesek, és annak a lelki gyakorlatnak a tanulása, amelynek lényege az Istenre figyelés, az arcvonásában, tetteiben való gyönyörködés, és az elé borulás teljes lényünkkel. Ehhez a fajta dicsőítéshez persze több és sokkal inkább összefüggő időre lenne szükség az istentiszteleten belül, és csakis a gyülekezettel együtt haladva alakulhat ki, nem ráerőltetve. Ezen kívül a gyülekezet rétegalkalmain is tere, helye van az Isten-dicsőítésnek. Szerintem egy nagyon jól bevált kis-közösségi forma az imaközösség, amellyel összeolvadhat a közös éneklés, dicsőítés.

Miért van szükség dicsőítésvezetőre, és mi az ő feladata?

Az úgynevezett dicsőítésvezető szokatlan és új fogalom református berkekben. Ezért is érdemes átgondolni, újraértelmezni, hogy mit jelent, mit jelentsen. Szerepében több, mint kántor és több, mint zenekarvezető, de mindenképp a lelkipásztor alá rendelt személy. A dicsőítésvezető a lelkésszel való egyeztetés után összeállítja az énekeket, készül a zenekarral és vezeti az éneklést. Van azonban ebben valami többlet, amit ez a szó jól kifejez: a dicsőítésvezető ugyanis nemcsak az éneklésért felel, az ő küldetése az, hogy Isten trónja, arca elé vezesse, terelje a gyülekezetet. Az a célja, hogy segítse a közösséget a valódi, őszinte imádságban: a bűnbánatban, a felszabadulásban, az örömben, a hálában, a könyörgésben, a közbenjárásban, a magasztalásban, a dicsőítésben. Ez olyan lelki szolgálat, amit lelki ember tud csak végezni, de zenei szolgálat is: hiszen éneklést, zenekart vezetni és közben kísérni valamilyen hangszeren nem egyszerű feladat. Erről a gyönyörű és összetett szolgálatról fog szólni a dicsőítésvezető kurzus és műhely a Sófár dicsőítő iskolában, amit idén én vezethetek – már nagyon várom ezt a műhelymunkát! És hogy miért lenne szükség dicsőítésvezetőkre? Ha van a gyülekezetben olyan ember, akinek kifejezett feladata a közösség lelki vezetése a közös éneklésben, akkor nagyobb eséllyel valósul meg a dicsőítés a szívekben.

A kántor nem tölti be a gyülekezeti dicsőítésvezető tisztségét? Ahol komolyan veszik ezt a szolgálatot, ott is újra kell-e gondolni a gyülekezeti dicsőítést?

Azt látom, hogy a legtöbb kántor nagyon komolyan gondolja a feladatát, beleteszik szívüket-lelküket is, évtizedeken át hűségesen vállalva a rendszeres szolgálatot. A kérdés inkább az, amit minden gyülekezetnek magának kell megválaszolnia, hogy a közösség különböző rétegei, csoportjai megtalálják-e Isten dicséretében azt a közös nyelvet, amelynek révén megélhetik a közös imádságot, és amelyet egyik csoport sem kényszerként „él meg”. Ez valóban az egyetlen kántor által, kizárólag orgonán kísért éneklés lenne? Ha vannak a gyülekezetben még zenélni vágyó és zenélni tudó emberek, miért záránk ki őket a zenei szolgálatból? Időről időre – bármilyen stílusú ze-

nei kíséret szólaljon is meg az istentiszteleteken –, minden gyülekezetben érdemes átgondolni a dicsőítés gyakorlatát, és lépekről lépésre változtatni azt olyan irányba, ami a gyülekezet egész közösségét közelebb viheti Istenhez. Nem könnyű elszakadnunk abba, hogy Isten szempontjából nincsenek szent és szentebb formák, hanem van üres, felszínes, és van tartalmas, mély dicsőítés. Az utóbbiban gyönyörködik az Úr. Éppen ezért ezt tennem minden átgondolás alapjául és minden változtatás céljául.

Jakus Ágnes

Forrás: parokia.hu

A kudarc

- A kudarc nem azt jelenti, hogy selejt vagyok, hanem azt, hogy nem arattam sikert. A kudarc nem azt jelenti, hogy nem értem el semmit, hanem azt, hogy tanultam valamit.

- A kudarc nem azt jelenti, hogy bolond voltam, hanem azt, hogy volt bennem hit a kísérletezéshez. A kudarc nem azt jelenti, hogy dicstelenné váltam, hanem azt, hogy volt merszem próbálkozni.

- A kudarc nem azt jelenti, hogy nem értettem a lényegét, hanem azt, hogy valamit másképp kell csinálnom. A kudarc nem azt jelenti, hogy alábbvaló vagyok, hanem azt, hogy nem vagyok tökéletes.

- A kudarc nem azt jelenti, hogy elvesztettem az időt, hanem azt, hogy van ürügyem az újrakezdéshez.

- A kudarc nem azt jelenti, hogy fel kell adnom, hanem azt, hogy még jobban kell igyekeznem.

- A kudarc nem azt jelenti, hogy sohasem fog sikerülni, hanem azt, hogy türelmesebbnek kell lennem. A kudarc nem azt jelenti, hogy Istenem elhagyta engem, hanem azt, hogy Neked bizonyosan van egy jobb ötleted.

Tanács az imádkozókhöz

Valaki a következő szabályokat gyűjtötte össze a Szentírásból az imádkozók részére. Próbáljuk meg mi is alkalmazni ezeket a gyakorlati életben.

Imádkozz minden időben:

„Minden imádsággal és könyörgéssel imádkozván minden időben a Lélek által, és ugyanezen dologban vigyázzván minden állhatossággal és könyörgéssel minden szentekért” Efézus 6: 18.

Imádkozz lélekkel:

„Hogy van hát? Imádkozom a lélekkel, de imádkozom az értelemmel is; énekelek a lélekkel, de énekelek az értelemmel is.” I. Korinthus 14: 15.

Imádkozz röviden:

„Ne gyorsalkodjál a te száddal, és a te elméd ne siessen valamit szólni Isten előtt; mert az Isten mennyben van, te pedig a földön, azért a te beszéded kevés legyen” Prédikátor 5: 2.

Imádkozz szent kezekkel:

„Akarom azért, hogy imádkozzanak a férfiak minden helyen, tisztá kezeket emelvén föl harag és versengés nélkül.” I. Timótheus 2: 8.

Imádkozz hálaadással:

„Semmi felől ne aggódjatok, hanem imádságokban és könyörgésekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt.” Filippi 4: 6.

Imádkozz szüntelen:

„Szüntelen imádkozzatok.” I. Thessalónika 5: 17.

Imádkozz hűséggel:

„Közel van az Úr minden őt hívóhoz; mindenkihez, a ki hűséggel hívja őt.” Zsoltárok 145: 18.

Imádkozz titkon:

„Te pedig a mikor imádkozol, menj be a te belső szobádba, és ajtódat bezárva, imádkozzál a te Atyáddal, a ki titkon van; és a te Atyád, a ki titkon néz, megfizet neked nyilván.” Máté 6: 6.

Imádkozz Jézus nevében:

„És ez az a bizodalom, a mellyel ő hozzá vagyunk, hogy ha kérünk valamit az ő akarata szerint, meghallgat minket” I. János 5: 14.

Rejtett áldásutak betegeknek *Imádság baleset után:*

Imádság műtét előtt és baleset után

Imádság műtét előtt:

Atyám! Egyedül Te vagy menedémem. Segítségül hívlak Uram, hogy biztonsággal vezess át ezen a műtéten, Te adj gyógyulást és segítséget! Irányítsd a sebész kezét, hogy a műtét sikeres legyen! Köszönöm Neked, mert tudom, hogy az orvosok a Te eszközeid. Semmi sem történhet velem, csak amit a Te szereteted eldöntött felettem. Vegyél karodba ezekben a nehéz órákban! Aztán teljesen megnyugszom Benned, még ha öntudatlan vagyok is. Hadd viselkedjem úgy a műtét alatt, hogy ne hozzak szégyent a nevedre. Ha kegyelmedből felébresztesz utána, akkor első gondolatommal és első szavaimmal Neked adok hálát. Amint teljes lényemet és életemet Neked adom át erre a műtétre, hadd kerüljön egész életem a Te világosságodba. Nem akarom vállalni a műtétet anélkül, hogy meg ne vallanám minden bűnöm Előtted, és ha szükséges, mások előtt is. Meg akarom nyerni bocsánatodat! Uram, Jézusom! Azzal a vigasztaló tudattal várom azt, ami következik, hogy Tied vagyok, és Te az enyém vagy. Semmi nem választhat el engem szeretetedtől sem ebben az életben, sem a halálban. Ámen

Uram és Istenem! Ezt a balesetet arra használtad, hogy rémületes, ugyanakkor hasznos élményt nyújts. Kiragadtál korábbi életmódomból és emlékeztettél, hogy egyetlen pillanat alatt lehetséges eltávoznom az életből, hogy odaálljak ítélő trónod elé. Megengedted ezt a balesetet, hogy felébressz. Arra figyelmeztetsz, hogy mindennapi életemet az örökkévalóság fényében éljem. Mégis atyai jószággal vigyáztál rám és megmentettél a haláltól. Hálát adok ezért Neked! Tudom, fejünk egyetlen hajszála sem eshet le akaratom nélkül. Azt akarod, hogy a történetek a javamat szolgálják. Kérlek, segíts felismerni, hogy hol vétkeztem és miért történt ez velem. Bocsáss meg azokért az időkért, amikor engedtem, hogy elragadjon az élet rohanásának örülete, amikor nem tartottam meg a közlekedési szabályokat és veszélyeztettem mások életét, vagy amikor kárt, sérülést okoztam másoknak. Ha ebben a balesetben a másik személy vétkesebb volt nálam, őrizd meg minden vádaskodástól és keserűségtől. Segítségem mélyéből megbocsátani, mert naponta tapasztalom bocsánatodat. Köszönöm, hogy Hozzád jöhetek, és Eléd vihetem lelkem minden bűnét, terhét. Te adsz nekem bűnbánatot. Minél jobban megértem bocsánatodat, annál nagyobb felelősséggel élek. Mutasd meg, hogy hol szegtem meg parancsaidat másokkal való kapcsolatomban. Teljes szívemből imádkozom, hogy segíts úgy rendezni életemet a jövőben, hogy ne kelljen félnem a hirtelen haláltól. Eléd viszem családomat, munkatársaimat és másokat. Megújított! Dicsőség és hála Neked, hogy ismét életet adtál!

Zarándoklat és gyalogtúra Mindszenty bíboros tiszteletére

Május 19-én szombaton került sor a Mindszenty gyalogos zarándoklatra. Korán reggel útnak indultunk, fiatalok és idősebbek egyaránt. Hamarosan megérkeztünk Vasvárra, ahonnan a táv kezdődött.

Nagyon szép helyeken vezetett utunk, megcsodálhattuk többek között a Jeli arborétum gyönyörű virágait. Többször megálltunk egyet szusszanni az út során. Délutánra járt az idő, amikor Csehimindszentre érkeztünk. Itt átvehettünk egy emléklapot és egy kitűzőt majd szentmisén vettünk részt a helyi templomban. Ellátogattunk Mindszenty bíboros szülőházához is. Ezután hazafelé vettük az irányt. Idén voltam másodszor ezen a zarándoklaton. Örülök, hogy részt vehettem ezen a programon.

Révész Bettina

Slachta Margit

CREDO

I. Vallom Teremtőnk atyaságában:
az embertestvériséget és az emberi
egyetemességet,
az Istentől függés mellett az emberi
szabadságot, a
viszonylagosság mellett az emberi
önrendeltetést.

Vallom, hogy;
embernek ember, szervezet, állam
nem birtokosa,
ember embernek, szervezetnek, ál-
lamnak nem tulajdona,
Isten ellen nincs érvényes törvény-
hozás, az Ő szent akaratával szem-
ben bűn a jogfosztás, ember nem
engedheti meg, amit Isten nem
akar, földi hatalom meg nem tilt-
hatja, amit Isten megenged, nem
parancsolhatja, amit Isten tilalom
alá vetett!

**II. HISZEK JÉZUS KRISZTUS-
BAN,
AZ ATYA EGYSZÜLÖTT FIÁ-
BAN,
A VILÁG MEGVÁLTÓJÁBAN!**

Aki bizonyosságot tett arról, hogy
Isten abszolút hatalom,
hogy az erkölcsi törvény szent és
sérthetetlen,
hogy a bűn rosszasága rettenetes,
hogy az igazság kérlelhetetlen
és alkuatlan, de az isteni irgalom
határtalan

**HISZEK A VILÁG MEGVÁLTÓ-
JÁBAN:**

Aki szenvedésével és halálával
az isteni haragot kiengesztelte,
bűnadósságunkat letörlesztette,
minket a bűn hatalmából kiváltott,
és a természet kötöttségéből
kiszabadított.

HISZEK A MEGVÁLTÓBAN:

Aki Istengyermekségünket

visszaszerezte,
az embertestvériséget önmagában
megszentelte,
Aki megtanított, hogy a bűnt gyű-
löljük és a bűnösön könyörülünk,
másért inkább elégtételt adjunk,
minthogy tőle elégtételt vegyünk,
Aki megmutatta, hogy a rosszat
csak jóval győzhetjük le,
hogy Istenhez nem bosszúért, ha-
nem bocsánatért kell kiáltani.

HISZEK JÉZUS KRISZTUSBAN:

Aki nemcsak az egyének megváltó-
ja, hanem társadalmaké és az
államéleté is.

Aki feltörte számunkra a világot
alkotó, építő és megváltó szeretet
misztériumának pecsétjét.

HISZEK MEGVÁLTÓNKBAN!

**III. HISZEK A SZENTLÉLEK-
BEN:**

Minden kegyelem osztogatójában,
A hét ajándék Kútfejében,
Az igazság és szeretet Lelkében,
Aki nélkül nincs Isten-gyermeki
élet,
Aki nélkül nem érthetjük meg
a szeretet titkát,
nem élhetjük a szeretet életét.

HISZEK A SZENTLÉLEKBEN:

Akinek kegyelme nélkül
tévedésekbe süllyedünk,
balgaságokat gondolunk,
magunknak a földön poklokat te-
remtünk.
Aki nélkül a sátánt, lelkünk ellensé-
gét le nem győzhetjük,
Aki nélkül nem üdvözülhetünk.

**HISZEK A MEGSZENTELŐ
SZENTLÉLEKBEN!**

IV. VALLOM:

A kősziklára épített

Anyaszentegyházat,

Krisztus rendelte örökségünket,

Anyánkat

Vallom, tisztelem, szeretem, követem

Krisztus Urunk földi helytartóját,

Római Pápát

VALLOM: hogy a földön minden-

**nek célja és értelme
az ember igaz boldogsága, azon túl
örök üdvössége.**

HISZEM: életünk végső célját,

az örök életet.

Amen

AZ AJTÓ

(Görög Tibor)

Régi történet szól arról, hogy két szerzetes csodás ígéretet talált egy pergamen lapon. E szerint a világ ezer útjának végén van egy ajtó, ahol összeér a menny és a föld. Aki ezen az ajtón be-
kopogtat, az előtt megnyílik, s küszöbén átlépve meglátja az Istent.

A két szerzetes hosszú szabadságot kért. Elhagyták a kolostort, s útnak indultak, hogy megkeressék azt az ajtót. Bejárták a világ ezer útját. Találkoztak ezer kísértéssel, tengernyi szenvedésen vergődtek át. Megöregedtek és elfáradtak ugyan, de Isten közeli látásának vágya fiatalos tüzzel vitte őket egyre tovább.

Egy napon célhoz értek. Ott volt az ajtó, ahogy a régi írás ígérte. Ott a küszöb, s azon túl... - majd Isten. A várva várt pillanat itt volt, az ajtó megnyílt, szemüket behunyták, úgy lépték át meghattottan a küszöböt.

Amikor kinyílt ismét szemük - kolostorukban találták magukat. Ugyanott, ahonnan sok évvel azelőtt csodavárón elindultak. Asztalukon a nyitott Biblia feküdt, kint megszólalt a harang reggeli imára és a napi munkára...

Táborba hívogató

Táborunkban engedelmisséget kérünk ISTEN és a felnőttek iránt.

(UGYE, NEM LEPŐDSZ MEG, hogy ez nem fordítva történik?)

Táborunkban esténként áhítaton vehetsz részt.

(UGYE, NEM CSODÁLKOZOL ezen? Kezresztény táborba jöttél!)

Táborunk célja, hogy hittel bízd magad a Megváltóra.

(UGYE, ELEOGADOD, ha segítséget kínálnak ehhez?)

Táborunkban a felnőttek helyettesítik a szüleidet, nevelőidet.

(UGYE, NEM ZAVAR, ha minden időt veled töltenek?)

Táborunkban a felnőttek figyelemmel kísérik: hol vagy, mit teszel.

(UGYE, NEM IDEGESKEDSZ, ha nem tűnhetesz el cigarettázni?)

Táborunkban a táborvezető dönti el azt, hogy melyik csoportba kerülsz.

(UGYE, NEM HISZTIZEL, ha te másképp képzelted el?)

Táborunkban nappal kerül sor a tervezett programra, éjjel alszunk.

(UGYE, BELETÖRŐDSZ, hogy esténként le kell feküdnöd?)

Táborunkban jókat túrázunk majd.

(UGYE, NEM FÉLTED „őreg csontjaidat” egy kis mozgástól?)

Táborunkban nem hagyunk ételmaradékot a tányérban,

(Ha megetted azt, amit kiszedtél, még nyugodtan REPETÁZZ!)

Táborunkban nincs testi fenyítés.

(ÉRDEMES KOMOLYAN VENNI a szóbeli fegyelmezést!)

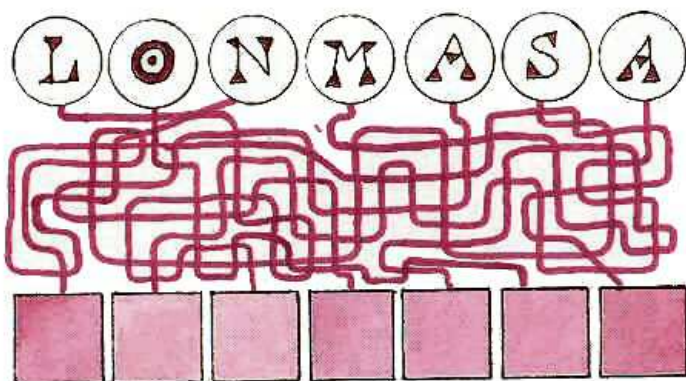
Táborunkban az utolsó esténként tábortűz mellett mókázunk majd.

(UGYE A JÓKEDVHEZ TE IS HOZZÁTESZED A MAGADÉT?)

Táborunkban nincs TV! (SOKKAL ÉRTÉKESEBBEK lesznek a mi történeteink!)

UGYE, EGYSZER TÉNYLEG ELJÖSSZ ???

(Vágó Angéla írását Lóránt atya fazonírozta.)

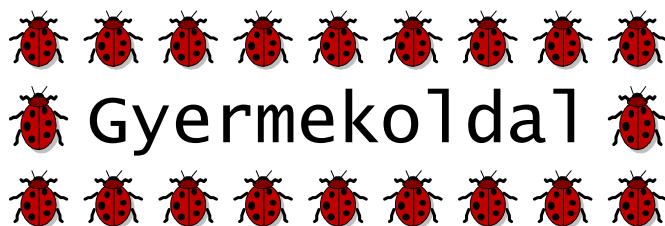

Kinek a nevét rejtettük el? Mit tudsz róla?
Meröld el, vagy rajzold le!

Szótagrejtvény

1. szótag: Az ABC első magánhangzója.
2. szótag: Itt adod fel a leveleket, csomagokat (utolsó betű nem kell).
3. szótag: Ezzel is dolgozik a szabó, az iskolás gyermek (harmadik betű nem kell, az utolsó betűn nem kell ékezet).
4. szótag: „J” után következik az ABC-ben.
5. szótag: Az első kétjegyű mássalhangzó az ABC-ben.
6. szótag: Benedek ... (meseíró)
7. szótag: Három betűből álló (ritka) férfinév.
8. szótag: én, ..., ő.
9. Betű: „Í” előtt áll az ABC-ben.

A fenti szótagok, betűk összessége: az Újszövetség egyik könyve.

Gyermekolda

Árnyékfogó

Kiolvasunk egy fogót. Elkezd kergetni társait. A megfogás módja különös: a fogónak az éppen üldözött játékos árnyékára rá kell lépnie. Ha ez megtörtént, akkor ezt hangoosan közli a megfogott játékosal, és ettől kezdve ő lesz az új fogó. Válasszunk egy játékvezetőt, aki az árnyékra-lépéseket ellenőrzi. A játékot naps időben, déltájban játszhatjuk. Kora reggel és késő délután túl hosszúak az árnyékok és így a megfogás túl könnyű.

Henri Boulad S.J.:

QUO VADIS ECCLESIA?

(Gondolatok a holnap egyházáról)

Jegyzetelték, közreadják: Családcsoportos közösség

Henri Boulad világszerte ismert jezsuita szerzetes előljáró, keresztény író, a római CARITAS központ alelnöke. A rendkívül tevékeny, világot járt gondolkodó, aki több előadást tartott, könyvet is jelentetett meg a fenti témában. Az ő egyik előadásának főbb gondolatait foglaltuk össze az alábbiakban.

Az egyház krízisben van-állítja Boulad. Hogyan tovább? Hogyan is lehet újraértelmezni az egyház egyetemességét (katolicitását)? Mit mond erről a II. Vatikáni Zsinat? Milyen lesz a jövő egyháza? Meg tud-e újulni?

Minden keresztény (katolikus) közös felelőssége és feladata, hogy együtt gondoljuk ki a holnap egyházát!

Nézzük, miket mond erről a szerző:

Krízis az egyházban

„...Manapság komoly krízisnek lehetünk tanúi: valami olyasminnek, amit úgy jellemezhetnénk, mint a keresztények globális érdektelensége és szeretetlensége egyházuk iránt. Látjuk, hogy a templomok elnéptelenednek, kiüresednek, a vallásos gyakorlatok eltűnnek, kivesznek, a papi és szerzetesi hivatások száma erőteljesen csökken. Tegyük fel a kérdést, mi okozza ezt! Talán a kommunizmus támadása? **Vajon nem belső okok következménye mindez?** Tudjuk, hogy az egyház nem veszhet el! Az egyház megkapta az örök élet ígérését. Hiszek az egy, szent, katolikus és apostoli egyházban, mert hiszek a megváltásban. Hiszem, hogy az egyház megkapta Krisztus ígérését az örök életre, mert hiszem, hogy Krisztus nem múlandó ügyért jött közénk. **Már látom is a mai egyházban a rendkívüli megújulás jeleit!**”

Új keresztény tudatosság van születőben

„Nos, a papi és szerzetesi hivatások száma a szabadesés dinamikájával csökken ugyan, de se baj. Ugyanakkor ott van egy most alakuló, és **születőben lévő új egyháztudat**. Az élet minden területén vannak elkötelezett keresztények, és ez igazán optimizmusra ad okot. **Új keresztény tudatosság van születőben**. Elmélyülés a teológiában, nyitottság a világ felé, dialóguskészség. Olyan újjáéledés, olyan mély átalakulás tapasztalható az egyházban, ami nem a gyengeség és a betegség jele, hanem az életképesség és a dinamizmusé. Egyáltalán nem aggódóm az egyház jövője miatt.

Való igaz, hogy egy bizonyos fajta egyház haldoklik, de nem baj. Egy másik épp születőben van, egy igazabb, tisztább, autentikusabb, elmélyültebb egyház.

Nyilvánvaló, hogy az egyház krízisben van, de én ezt úgy ítélem meg, hogy ez egy jótékony állapot, a fejlődés krízise. Hogy megértsék, mint jelent ez, megpróbálom Önöket olyan történelmi perspektívába helyezni, amely segít megérteni a ma történéseit.”

Az Anyaszentegyház és „gyermek”: a világ (egy kis történelmi áttekintés az anya-gyermek kapcsolat tükrében) „Próbáljuk elképzelni, hogy a világ egy gyermek, és a **kereszténység húsz évszázada egy gyermek fejlődésének húsz évét reprezentálja**. Ez a gyermek ma húsz esztendő. A gyermek anyja keblén növekedett... Az anyja (az Anyaszentegyház) neveli gyermekét, a gyermek engedelmesen követi őt,... Az anyát pedig örömmel tölti el, hogy védelmezni tudja gyermekét. A gyermek egyre csak növekszik, majd **egyszer csak elkezd ön-maga gondolkodni**, ahogy az lenni szokott, a tizenégy-tizenöt éves kor határán. Kialakulnak a saját ideáljai, saját elképzelései, az a sajátos mód, ahogy ő látja a világot, egyre újabb és újabb dolgokat fedez fel, és **szabad akar lenni**. Az anyja pedig azt mondja neki: „Nem! Engedelmesnek kell lenned!” A válasz persze erre a „Nem!”. Majd szó szót követ, igen, nem, igen, nem..., és végül – mivel az anyja meg van győződve róla, hogy igaza van, rácsap az asztalra, és ráparancsol a gyermekre. Egy nap pedig a gyermek bevágja maga mögött az ajtót, és elhagyja a házat: **Tizenhatodik század, tizenhat év, serdülőkor, a függetlenedés krízise**, a szülőktől való elszakadás korszaka. (Tudjuk: reformáció, egyházszakadás, felvilágosodás...)

A gyermek pedig azt gondolja: „Elmegyek, én szabad vagyok, a mama megöregedett, nem érti miről van szó, hiszen én új dolgokat fedeztem fel, ezeket ő nem veszi számításba, hátratekint csak, bezárkózott a múltba.” **Ez a törés egészen a huszadik századig tartott**. Mert el kell ismernünk, hogy **az egyház megkeményítette álláspontját, és ellenállt minden olyan új felfedezésnek, melyeket a tizenhatodik századtól kezdve a körülötte lévő világ felfedezett**. Ez tragikus következményekkel járt, és nagyon sajnálatos. Pedig épp az egyház volt a haladás és a tudomány élharcosa, egészen a középkorig. E mögött a nagyszerű civilizáció mögött épp az egyház állt. Aztán egyszer csak a szimbolikus eseménynek is tekinthető Galilei-per, a reformok, modernizálás elítélése, egészen addig, **amíg el nem érkezett a II. Vatikáni Zsinat ideje**. Nem látjuk eléggé, hogy **a II. Vatikáni Zsinat forradalmi jelenet volt az egyházban**. XXIII Jánost szentté kellene avatni. A II. Vatikánum az egyház történelmének második egyetemes zsinata. Hogy lehet, hogy a második – kérdezhetnénk.”

A második egyetemes zsinat: „a Lélek az egyház határain kívül is fű”

„Az első, a Jeruzsálemi zsinat, amikor az a kérdés merült fel, hogy a zsidók egyháza lesz-e egyház. Akkor hosszas vita után Péternek inspirációt küldött az Úr, és látta, amint a **Szentlélek leszáll a pogányok gyülekezetére!** Ez jelentette az egyház kirobbanását Pál és Barnabás idején. Ez valami rendkívüli dolog volt! **Ezt jelenti az, hogy ökumenikus, azaz egyetemes!** Univerzális, tehát katolikus.

A II. vatikáni Zsinat újból az egyház katolicitását jelentette, az egyház ökumenitását, egyetemességét. **Újból azt a felfedezést élte meg**, amely az első zsinat tapasztalata volt: megtapasztalta, **hogy a Lélek az egyház határain kívül is fű**, az egyház látható határain is túl. Ekkor elhangzik a II. Vatikáni Zsinat varázsszava: dialógus. Dialógus, azaz párbeszéd. Párbeszéd? Kivel?...**A kereszténység egysége még nem az egyetemesség teljessége**. És a II. Vatikáni Zsinat szándéka épp az volt, hogy az egyház ne csak a keresztény felekezetekkel folytasson párbeszédet, hanem **zsidókkal, muzulmánokkal, buddhistákkal, sőt az ateistákkal és a modern világgal általában**. Ez hosszú idő után az egyház hirtelen erőteljes megnyílását jelentette. **Az egyház készen állt a párbeszédre**.

A történelemben, hosszú idő után először, **az egyház elismeri, hogy tanítvány is lehet**, hogy meg kell nyílnia és figyelmesen hallgatnia kell, hogy mit mond a Lélek, és el kell fogadnia, hogy a Lélek nagyobb területről fúhat, mint az egyház.”

Birtokoljuk az igazságot, vagy nyitottak vagyunk rá?

„Birtokolni az igazságot: nem jelentheti azt, mintha az igazság a zsebünkben lehetne, a tárcánkban vagy a fiókunkban találnánk...Az igazság tágul, az igazságot soha nem értjük meg teljes egészében, és soha nem is lesz teljesen kimondható. **Az igazság egy látóhatár, mely szünet nélkül tágul...A kereszténység felhívás az elmélkedésre, felhívás az elmélyülésre, felhívás a gondolkodásra, felhívás az életre!** A teológia pedig nem zárult le Aquinói Szent Tamással vagy bárki mással.

Mit jelent katolikusnak lenni? **Azt jelenti: képesnek lenni a nyitásra, a megnyílásra.** Készennek lenni az elfogadásra. Készennek lenni az igazság folyamatos befogadása. A világban, a világegyetemben, a kultúrában, a különböző civilizációkban és a vallásokban létező összes érték, minden pozitív valóság elfogadása. A katolicitás egy abszorbáló képesség. Katolikusnak lenni nem azt jelenti: én vagyok minden, minden nálam van, mindent tudok. Katolikusnak lenni azt jelenti, hogy képes vagyok befogadni. Nyitott száj, nyitott szemek, nyitott fülek! A II. Vatikáni Zsinat ilyen hirtelen nyitás volt. Ez aztán valami! Ez felszabadító erő.”

A ma kereszténye már nem gyermek

„Az emberiség felnövekvőben van. A ma kereszténye már nem gyermek. Vagyis nem megy iskolába, hogy megkérdezze a papot: „Atyám, mit kell gondolnom, erről meg arról?” „Ezt és ezt fiam, ezt és ezt tedd.” „Köszönöm Atyám, ezt teszem.” Nos ez ma már nem így megy. Ennek vége. Az ember ma felnőtt, az emberiség felnövekszik, gondolkodik, egyetemre jár, informálódik. **A keresztényeket felnőttnek kell tekintenünk. A keresztényeknek gondolkodniuk kell. Újra kell gondolniuk a kereszténységüket.**

„Az utolsó napokban – mondja az Úr – kiárasztom lelkemet minden emberre. Fiaitok és lányaitok jövendőlni fognak, az ifjak látomásokkal látnak, és az öregek álmokat álmodnak.” (ApCsel 2,17) Az egyház nem pusztán pápa, a püspökök, a papok, hanem mi mindannyian velük együtt. **Mindannyian felelősek vagyunk.** Ebben az értelemben nincs külön papi hivatal. Mindannyian papok vagyunk keresztiségünk fogva, mindannyian apostolok vagyunk bérmlásunktól fogva. Ezért fontos és öröndetes az a hozzáállás, amit ebben az egyházmegegyében is tapasztaltam, és másutt is láthatók, hogy teret adnak egy pozitív párbeszédre a papok és hívek között. „Szeretném tudni, hogy vélekednek a hívek, mi a véleménye az egyházközösségem tagjainak.” Ez sokszor hangzik el ma már az eddig oly gyakori: „Vigyázat, mit zagyválnak itt össze ezek a laikusok!” hangzatú megnyilvánulások helyett. Nagyon is fontos, hogy a hívők kifejezzék, elmondják amit gondolnak, amit érznek. **Dialógusra van szükség nem csak buddhistákkal, hanem önmagunk köreiben is.**

Tudatában vagyok annak, hogy a hierarchikus egyház átalakulása nagy mű és nagy feladat. Mert a klérus túlságosan hozzá szokott egy bizonyos patronáló szerephez, egy feudális, középkori típusú egyházhoz, mely ily módon nem létezik már. Fel kell ismernünk, hogy a laikusok megfelelnek az egyház irányításának funkcióira, és be kell őket vonnunk ebbe a tevékenységbe is. Be kell vonni a laikusokat az egyházzal való gondolkodás, folyamatába, az egyház jövőjének alakításába.

Mert mindannyian felelősek vagyunk...”

A jövő egyházának mindannyian alakítói vagyunk

„A jövő egyháza nem jön létre nélkülünk, férfiak, nők, gyermekek, öregek és fiatalok nélkül. Ez pedig meggyőződést, elkötelezettséget, egy bennünk égő tüzet feltételez. **Akarunk-e a világnak üzenetet vinni? Igen vagy nem? Él-e bennünk viaszgató Örömhír, amit el kell mondanunk a világnak? Igen vagy nem? Vajon, új-e ez a hír, vagy a régi dogmák üzenete csupán?** Az egyház valami öreg intézmény csupán, vagy valami radikális új hordozója is? **Mindez új tudatosságot, új elköteleződést, új álmot, új keresztény ébredést jelent.**

A hierarchikus és apostoli Egyház iránti mély és hűséges szerelmünkben a történelem ma megadja számunkra, hogy együtt találjuk fel, és teremtsük meg a holnap Egyházát!”

(A téma roppant érdekes, izgalmas. Boulad atya megnyilatkozásaira az ember mindig felkapja a fejét. A gondolatok egy részével kapcsolatosan fenntartásaim vannak. — A szerk.)

Egyházközségi kirándulás

Ismét elindult a Tűzmadár és két mikrobusz május 26-án reggel 6 órakor 63 testvérrel, a már szokásá vált tavaszi kirándulásra.

Első uticél, Sopron. A Fő téren található Sopron egyik leghíresebb épülete, a Storno-ház. A lakóházat 1872-ben vásárolta meg a svájci származású kéményseprő, festő és restaurátor, Storno Ferenc. A Storno – dinasztia híres műgyűjtő volt, gazdag gyűjteményükben középkori kelyhek, kerámiák, keresztetek és nagyon sok más, díszes tárgy, valamint értékes festmények találhatóak. Ezután a Kecske templomot néztük meg, majd utunk Fertődre vezetett.

Az ország egyik leggazdagabb főúri családja, az Esterházyak 1720-66 között építették ragyogó kastélyukat, a "magyar Versailles"-t. Kitűnő idegen vezetés mellett megcsodálhattuk a gazdag arany borítású termeket, korabeli falfestményeket, Kínából hozott lakktáblákat, XVIII. századi, gobelinhímzéses bútorokat, porcelánokat, melyek mutatják a korabeli pompát, a barokk-rokokó hercegi udvart.

Ezután elindultunk Kőszegre, és birtokba vehettük egyházközségünk újonnan vásárolt nyaralóját. Az oda vezető gyalogúton erdei szamócát is kóstolhattunk. Nagyot szippantunk a jó levegőből, gyönyörködtünk az itt lévő növényzetben, hűsöltünk a fák alatt. Ez idő alatt egyes szakácsnőink elkészítették a vacsorát, amit közös ima után jó étvággal elfogyasztottunk.

Nagyon jó hangulatú és tartalmas nap volt. Köszönjük Lóránt atyának, hogy ismét együtt lehettünk.

Mándli Anna
a Szent Család Üdülő
gondnoka

Seszták Ágnes

Hárommillió élőködő

Pontosítsunk, hárommillió haszonleső, élőködő, szent tehén. Ők a magyar nyugdíjasok ádáz seregei, akik az általános vélemény szerint eldöntik a választásokat. Az egyik internetes vitafórumon heves vita robbant ki azon az indítványon, hogy a kormánynak be kellene fagyasztani a 2013-as nyugdíjmelést, éppen úgy, mint ahogy a jövő évi költségvetésben a közalkalmazotti béreket vagy a családtámogatások összegét. Szavazásra is bocsátották a javaslatot azon a címen, hogy „Mennyi legyen jövőre a nyugdíjmelés?”

A szavazók 27 százaléka a nyugdíjat tabutémának, a nyugdíjasokat haszonleső szent teheneknek véleményezi, akik a maguk hárommilliójával majdnem a legnagyobb szavazóbázist alkotják. Ez egy akkora zsarolási potenciál, hogy minden párt megpróbál a kedvükbe járni, egyébként is, néhány ezer forintért az egész nyugdíjas-társadalom megvehető. Hát ez minden, csak nem könnyű testi sértés, vigaszul a szavazók 17 százaléka némileg józanabb hangot megütve azt mondta, hogy a nyugdíjakat azért nem szabad befagyasztani, mert az idős emberek sokkal nehezebben alkalmazkodnak a jövedelemcsökkenésükhöz, mint egy hasonlóan nehéz helyzetbe került aktív dolgozó. Igazából nem kellene komolyan venni egy internetes vitát, de mégis próbáljuk meg.

A véleményekben ugyanis a súlyos generációs ellentétet kívül tetten érhető, hogy az aktív korosztály mennyire lenézi az öregeket és velük kapcsolatban mennyire a sztereotípiákra hagyatkozik. Az a 4,2 százalékos emelés, amire a kormány ígéretet tett, az nem a 19 ezer forintos Medgyessy-bónusz, nem a 13. havi kegydíj, hanem néhány ezer forint csupán. Annyi, amennyiért egy jó étteremben csak az előételt és a levest lehetne esetleg kifizetni, de egy nyugdíjasnak ez a pénz is fontos. Azok, akik

EGY CSEPP KÖZÉLET

habozás nélkül megvonnák a nyugdíjmelést, nincsenek tisztában az öregkorral. A betegségek, a gyógyszerek, a kórház, a nehézkes létfenntartás, vagy az egyedüllét minden hátránya a nyugdíjas évek gyakori kísérője. Azok a télen napfényt, nyáron tengert ígérő utazási irodák nem a 28 ezres magyar nyugdíjminimumra építenek, hanem a nálunk gazdagabb országok rózsás arcú, nett nyugdíjasaira, akinek az átlagnyugdíja 300 ezer forint körül kezdődik. És a nyugdíjasoknak nincs olyan sok idejük kivárni, amíg befagyasztott nyugdíjakat majdan „kiolvasztják”.

A mai nyolcvanasok végigdolgozták életük nagyobb részét, felépítették az országot, gyereket neveltek, átérték '56-ot, a Kádár-rendszert és most haszonlesőkké váltak? Sajnos elfelejtették őket értesíteni arról, hogy a rendszer-váltással egyben bezárt a szocializmus nevű édességbolt az összes borítékon kívüli juttatásával, az olcsó gázzal és telefonnal, filléres ruházkodással vagy a minimális lakberekkel. Innentől a nyugdíjuktól piaci árakon méltóztassanak megélni. Arról sem kaptak papírt, hogy a nyugdíjalapjukat elnyelték a szocializmus nagyberuházásai, és abban az időben az öngondoskodás még ismeretlen fogalom. Szomorú tény, hogy az a befizetett járuléka, amelyet évtizedekig levontak a dolgozó béréből, egyszerűen eltűnt. Jellemző az MSZP-re, micsoda vad körtáncba kezdett a svéd nyugdíjmodell hallatán. Az átláthatóság és az öngondoskodás példája, ami a jelenlegi akadozó nyugdíjrendszerből alapvetően hiányzik.

Hárommillió ember, bármekkora tömeg is, nyugdíjasként képtelen az érdekérvényesítésre. Nem tudnak botjaikat rázva, több pénzt követelve az utcára vonulni, így mindig az aktuális kormány kiszolgáltatottjai. Az aktív korosztály viszont, ha tud, talál pluszmunkát, pluszjövedelmért. Nyugdíjasnak lenni nem jó. Kelet-Európának ezen a fertályán nem a napsugaras öregkor jön, hanem nehezen megélt évek, tele sérelmekkel vagy anyagi bizonytalansággal. Így gondoljunk a nyugdíjak befagyasztására.

Fabiny Tamás

Csábít a sebesség, Uram.

Felbőgögetem a motort,
magam mögött hagyok embert és házat.

Mellettem visszafelé rohan a világ.

Csikorogva veszem be a kanyart,
mámoros vagyok ebben a benzingőzben.
A haveroknak imponál ez a szuper motor,
de még ez az öreg járgány is.
Kökeménynek és erősnek érzem magam,
ha száztízrel rohanhatok.
Magam mögött akarom hagyni félelmeimet és gátlásaimat,
csalódásaimat és tévedéseimet.
Uram, segíts, hogy megzabolázzam vágyaimat.

Ne engedd, hogy magával ragadjon a sebesség mámora.
Bocsásd meg, hogy ilyen pitiáner módon akarok uralkodni a világon.

Te őrizd meg autósok, motorosok
és gyalogosok testi épségét,
és az enyémet is.

Ne engedd,
hogy elszabaduljanak indulataink vezetés közben.

Bocsásd meg ezt a sok káromkodást és ökölrázást.
Vezess mindenkit biztonságban célba.

Adj józanságot.
Emlékeztess arra,
hogy szüntelenül úton vagyunk.
Add, hogy egykor majd
mindannyian megérkezzünk hozzád.

A HÍVŐ ÉLET ABC-je

A Küszködsz a hívő életedben? Megoldás: „...adjátok oda magatokat Istennek, mint akik a halálból életre keltetek” (Róm 6,13).

Á A nyelveddel van problémád? Megoldás: „Áldom az Urat mindenkor, állandóan Őt dicséri a szám” (Zsolt 34,2).

B Vonakodsz szolgálni? Megoldás: „...bátran szólják Isten Igéjét” (Fil 1,14).

Cs Zaklatott vagy? Megoldás: „...csendes vizekhez vezet engem” (Zsolt 23,2).

D Legyőzve érzed magad? Megoldás: „De hála legyen az Istennek, aki Krisztus ereje által mindenkor diadalra vezet bennünket...” (2Kor 2,14)

E Emlékszel a kudarcokra? Megoldás: „...egyet cselekszem: ami mögöttem van, azt elfelejtve ... futok egyenest a cél felé...” (Fil 3,14)

É Kétségbe vonod az Igét? Megoldás: „Ébren vagyok virradatokor, és fohászokodom, Igédben reménykedem” (Zsolt 119,147).

F Szükségben vagy? Megoldás: „Fordítsd felém füledet, és segíts meg!”

(Zsolt 71,2)

GY Lehangolt vagy? Megoldás: „...győzelmes jobbommal támogatlak”

(Ézs 41,10).

H Rosszkedvű vagy? Megoldás: „Hálát adok a Krisztus Jézusnak, ... aki

megerősített engem...” (1Tim 1,12)

I Bánatos vagy? Megoldás: „...igazságodat ujjongva hirdeti nyelvem”

(Zsolt 51,16).

J Lusta vagy és nem kezdeményező? Megoldás: „...jó cselekedetre törekszik” (Tit 2,14).

K Elcsüggedtél? Megoldás: „Krisztusért örömöm telik erőtlenségekben

... mert amikor erőtlén vagyok, akkor vagyok erős” (2Kor

12,10).

L Gyötör a Sátán? Megoldás: „Legyőzték őt (a Sátánt) a Bárány vérével

és bizonyágtételük Igéjével” (Jel 12,11).

M Nehézséged van? Megoldás: „Minden gondotokat óreá vesétek, mert

neki gondja van rátok” (1Pt 5,7).

N Nincs bizodalmaid? Megoldás: „Nagy vagy te, csodákat teszel, te vagy

Isten egyedül” (Zsolt 86,10).

O Akadályok állnak előtted? Megoldás: „Oltalmam és váram, Istenem, akiben bízom!” (Zsolt 91,2)

Ő Rosszak a körülményeid? Megoldás: „Örüljete az Úrban mindenkor! Ismét mondom: örüljete!” (Fil 4,4).

P Kétkelő a szíved? Megoldás: „Pedig ő irgalmas, megbocsátja a bűnt...” (Zsolt 78,38)

R Ingadozik a hited? Megoldás: „... a reménység hitvallásához szilárdan,

ingadozás nélkül ragaszkodjunk; mert hű az, aki ígéretet tett” (Zsid 10,23).

S Aggodalmaskodsz? Megoldás: „Semmiért se aggódjatok ... mindenkor

hálaadással tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt” (Fil 4,6).

SZ Rossz a vérmérsékleted? Megoldás: „A szeretet ... nem gerjed haragra...” (1Kor 13,5)

T Úgy érzed, lefelé süllyedsz? Megoldás: „Titeket pedig Isten hatalma őriz hit által...” (1Pt 1,5)

Ú Gyenge vagy? Megoldás: „... az Úr előtt való öröm erőt ad nektek!”

(Neh 8,10)

V Tehetetlennek érzed magad? Megoldás: „...van erőm a Krisztusban, aki megerősít engem” (Fil 4,13).

Z Úgy érzed, Isten hallgat? Megoldás: „...zörgessetek, és megnyitattik nektek” (Lk 11,9).

A szultán és az álomfejtők

(Egy perc bölcsesség)

Egy szultán azt álmodta, hogy minden foga kihullott. Mihelyt felébredt megkérdezett egy álomfejtőt, hogy mit jelent ez az álma:

- Ó mily szerencsétlenség ez, Uram!- kiáltott fel az álomfejtő.

- Minden kihullott fogad egy hozzátartozód elvesztését jelenti.

- Micsoda, Te pimasz fráter - kiáltotta dühösen a szultán. - Hogy mersz te nekem ilyet mondani? Pusztulj el innen!

És kiadta a parancsot hogy ötven botütést mérjenek erre szemtelen alakra.

Egy másik álomfejtőt hívtak és vezettek a szultán elé. Amikor az az álomról értesült így kiáltott fel:

- Micsoda szerencse, a mi urunk valamennyi hozzátartozóját túl fogja élni!

Erre felderült a szultán arca és így szólt:

- Köszönöm neked barátom. Menj tüstént a kincstárnokkal, és vegyél át tőle ötven aranyat!

Menet közben azt mondja neki a kincstárnok:

- De hiszen te is úgy értelmezted a szultán álmát, mint az első álomfejtő!

Az okos ravasz mosollyal válaszolta:

Jól jegyezd meg: sok mindent meg lehet mondani, csak azt kell tudni, HOGYAN

A hit nem örökölhető – beszélgetés Bábel Balázs érsekkel

A Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegye érsekét a hit átadásáról kérdeztük, és arról, hogy a kultúra és a nevelés milyen szerepet tölt be az evangelizációban.

A Szentatya ez év őszétől meghirdette a hit évét, az új evangelizáció fontos részeként. Mit jelent az újraevangelizáció fogalma?

Az újraevangelizáció örök feladat, örök gond és örök krisztusi parancs. Jézus Krisztusnak mennybemenetele előtt ez volt az utolsó parancsa hozzánk: menjünk el az egész világra és hirdessük az evangéliumot.

Nem új találmány, a neve is mondja: *újraevangelizáció*.

Minden nemzedékkel újra kell kezdeni, mert a hit nem örökölhető. Elő lehet készíteni, egy jó család segítheti a gyermeket, de számtalanszor megtörténik az, hogy azonos neveltetésű gyermekek közül az egyikből hívő lesz, a másiktól nem. Ezért minden nemzedék újra kell hogy kezdje a hit továbbadását, de még az is megtörténik, hogy egy ember életében vagy akár népek életében is lanyhul a hit ereje.

Szítsd föl magadban azt a kegyelmet, amit kézrátételem által kaptál – mondjuk a papszentelés alkalmával Szent Pál szavival. Ez minden élethivatásra vonatkozik. Vannak nagy céljaink, elköteleződéseink, aztán valahogy alábbadjuk. Ezért kell az újraevangelizáció, különösen Európában, ahol megvannak még az emlékek, meg a múlt, de a jelenlegi helyzet ellenszéllel a kereszténység számára.

Lukács László tanár úrnak ajánlottam, hogy a Vigilia írjon ki egy olyan pályázatot, amelyben a hitről szólna a pályázó, ahhoz hasonlóan, ahogy annak idején Szent Pál Athénben az Aeropaguson tette, azaz a kereszténységet nem ismerők között. A pályázó gondoljon arra, hogy a Parlamentben vagy Brüsszelben kap egy órát, hogy szóljon keresztény hitéről. Ez írásban minimum tíz oldal. Remélem, sikerül megvalósítani az ötletemet. Az első díjazottnak 300.000, a másodiknak 200.000, a harmadik helyezettnek 100.000 forintot ajánlok föl, de a többi pályázó is kap valamilyen ajándékot. – Furcsa, hogy pénzzel akarom ellentételezni a fáradságot, de azt nagyon jó célra is föl lehet használni.

Milyen segítséget tud adni az újraevangelizációhoz az Egyház?

Az újraevangelizációnak egyik fontos eleme az, hogy a hit évében koncentrálunk a hittartalmakra, illetve azok továbbadásá-

ra, és hozzákötjük ahhoz a megújuláshoz, amely ötven esztendővel ezelőtt kezdődött: a II. Vatikáni Zsinathoz. Jőmagam egy ideje már a II. Vatikáni Zsinat dokumentumait és határozatait magyarázom. Ősztől pedig a katekizmusnak a hitre, a hittartalmakra való részét szeretném a bibliaórák keretében fejtegetni.

Itt a főegyházmegyében minden évben – szeptembertől május végéig – hittanórát tartok, amelyet a televízió és a rádió is közvetít, sőt a honlapunkra is feltesszük a hanganyagot. Magam részéről ezzel is szeretném a hit évét és az újraevangelizációt szolgálni.

Minden rekollekción – legyen az papi, hitoktatói, vagy pedagógusi – magam is részt vettem. A papságnak a hithirdetésnek, a prédikációknak a fogásairól, az előkészületekről beszéltem. Az igehirdetést, a homíliákat is meg kell újítani, ezekről is sokat beszéltem a papságnak. Nem lehet mindig régi sablonok alapján, illetve prédikációs könyvekből venni az igehirdetés anyagát.

Milyen események lesznek a főegyházmegyében, amelyek a hit megújításának jegyében zajlanak?

Különböző rendezvényeink, konferenciáink vannak, amelyekkel az egyházmegye segíti a hit terjesztését. A főegyházmegye fontos eseménye a Kunszt József-díj átadása – ezzel olyan tanárokat díjazunk a szerzetesi és egyházi iskolákból, akik példás keresztény életet is élnek amellest, hogy jó tanítók.

Az összes ifjúsági táborunk, a Hittanya, a Ladik fesztivál, az egyházmegyei ministránstáborok – mind a hithirdetés színterei, és azt erősítik.

A média eszközeit is igénybe vesszük: ma már minden nagyobb egyházközségnek saját sajtója van, helyi rádiók és televíziók vannak, bár komoly nehézséget jelent, hogy a megye nagy részén nem tudják ezeket fogni. A városi médiában is helyet adnak az egyházi híreknek, elmélkedéseknek. A már 13 éve tartott bibliaóráimat közvetíti a helyi rádió, és a felmérések adatai szerint sokan nézik. A honlapunkra is felkerülnek az előadások, a kecskeméti civil napló honlapján is megtalálhatók.

Én még a böszörpusztai és bugacpusztai rendezvényeket is – amelyek „ősmagyar”, pogány rendezvénynek számítanak, nem keresztény szellemiségűek – úgy kezelem, mint lehetőséget arra, hogy onnan átjöjjenek azok, akik katolikusnak tartják magukat: a rendezvény mellett szentmisét tartok.

Van-e elegendő pap, szerzetes és világi, akik a maguk helyén részt vesznek az újraevangelizációban?

110 papunk van körülbelül szolgálatban, a szerzetesrendek közül jelen vannak a piaristák, pálosok és a kalocsai iskolanővérek, a főegyházmegyei egyházközségi nővérek, vannak állandó diakónusaink, és az oktatásban hitoktatásban is természetesen sok világi dolgozik. Az egyházmegyei utózsínatokon a világi hívek negyed- és félévenként találkoznak.

A nehézséget az okozza, hogy itt az Alföldön ritkábban vannak a települések, mint Baranyában vagy Borsodban. A hívek száma az egyes településeken nem nagy. Van olyan hely, ahol 5-10 ember vesz részt vasárnapi misén. Ebben a szétszórtságban még ha sok papunk lenne, akkor sem tudnánk ilyen néptelen településekre papot kihelyezni. Ha össze lehetne vonni a településeket, könnyebben lehetne a hagyományos lelkipásztori szolgáltatást végezni.

Az evangelizáció másik fő terepe a katolikus iskola. A főegyházmegye életében mindig jelentős szerepet játszottak az iskolák – Kunszt József érsek telepítette ide a Miasszonyunkról nevezett iskolanővéreket és a jezsuitákat, és ezzel Kalocsát a régió oktatási központjává tette. Most milyen a katolikus oktatás helyzete?

A tanítással foglalkozó rendek közül a megyében vannak még a piaristák, a régiek közül nem jöttek vissza a ciszterek, akik Baján voltak. Az önkormányzatok most egyre több helyen akarják egyházi kézbe adni az iskolákat. Ezekben az esetekben mindig az jelenti a nehézséget, hogy nem elég a címert megváltoztatni, hanem a szellemiséget is meg kell.

Most például Kiskunhalason veszünk át egy mezőgazdasági szakközépiskolát, ahol van vagy hatszáz gyerek, és annak megfelelő tanári kar, akik zöme talán még soha nem volt szentmisén. Az első találkozó velük nem is szentmise keretében történik.

Nagy kérdés, hogy hogyan tudunk megfelelő embereket találni az új szellemiség kialakításához. Az is általános panasz, hogy nagyon nehéz a felső tagozatos gyermekekkel már bánni. Nagyon karizmatikus nevelőnek kell lenni ahhoz, hogy jól tudjon bánni a gyerekekkel, és a katolikus szellemiséget is közvetíteni tudja. Ez a kérdés vetődik fel majd akkor is, amikor bevezetik a kötelező etikaoktatást: hogyan találunk megfelelő embereket? Ebben próbálunk segíteni a tanároknak tartott rekollekcióval és a díjazással is. A Kunszt József-díj megalapítása például egy ilyen ösztönző eszköz. Ezzel a díjjal minden évben egy önkormányzati, egy szerzetesrendi és egy egyházmegyei fenntartású iskolában tanító pedagógus munkáját ismerjük el. Az a tapasztalat, hogy a fenntartók és a díjazottak is értékelik ezt az elismerést. Volt olyan, hogy azt mondta az egyik önkormányzati kitüntetett, hogy az élete legszebb pillanatai közé tartozik, amikor átvette a díjat.

A kultúra, a művészet hogyan tud evangelizálni? Tud-e egyáltalán? Tud-e úgy hatni az emberekre, hogy továbbviszi őket a transzcendens felé?

A kultúra a preevangelizáció része, ez kétségtelen. Épp ezért sajnáljuk, hogy a felújítás miatt nem tudjuk nyitva tartani a székesegyházat. A betérők egy része eleve hívő ember – min-

denképpen bemenne a templomba, imádkozik, és meg is nézi természetesen.

Egy másik része érdeklődő, aki azért jön be, hogy megnézze az épületet, hogy milyen, hogy néz ki. Soha nem lehet tudni, hogy mi fogja meg itt: ezek titkos, rejtett dolgok az emberek életében. Még gyerekkoromban fordult elő, az esztergomi bazilikát néztük meg egy kiránduláson. Akkoriban egy-egy ilyen kiránduláson mindig bemutattak egy 1919-es veterán hőst is. A bazilikát látva ezt mondta: ez még nekem is szép, hát még annak, aki hívő. Ez nyilván így van, hiszen a hívőnek többet jelent, de hat arra is, aki nem hívő. A lelki dolgok azonnal nem mérhetők. De valahol mégis hatnak. Az ember szereti a szépet, és a szép forrása a teológia szerint maga az Isten. A szépség visszavisz bennünket az ősforráshoz. Az a baj, hogy ma barbárrá válnak az emberek: a fiatalok egy része a legszebb épületet is képes összefirkálni.

Ez javítható a neveléssel?

Én nem táplállok magamban illúziókat, viszont senki nem találta azt ki, hogy hogyan lehetne javítani a világon például kötelező iskoláztatás, nevelés nélkül. Művelni kell, de látni kell azt is, hogy nem érvényesül az energiamegmaradás törvénye a nevelésben. Rengeteg energiát kell befektetni, és sokszor évek, évtizedek is eltelnek, amíg valami visszajelzés történik.

Említette Érsek Úr, hogy nagy veszteséget jelent az evangelizáció szempontjából is a székesegyház kényszerű bezárása. Hogyan áll most a felújítás, és milyen terhet jelent ez a főegyházmegyének?

Rám szakadt a gondja. Már amikor ideérkeztem, tudtam, hogy a székesegyház, az érsekség és a mellette lévő épület is komoly felújításra szorul. Próbáltunk pályázni, de nem jártunk sikerrel, viszont halogatni már nem lehetett. Ezért belevágtunk. A már korábban is rossz állapotban lévő stukkók a munkák hatására még jobban elkezdtek hullani. Az életveszélyt nem vállalhattuk. Ezzel, hogy a stukkókat, az aranyozást is helyre kellett állítani, és a műemlékvédelem szempontjait is figyelembe kell venni, nagyon sok idő és nagyon sok pénz folyik el.

Sajnos támogatást állami részről továbbra sem kapunk, és az adók (áfa, és a tervek szerint bevezetendő tranzakciós adó) is magasak, száz forintból harmincat adóban fogunk befizetni. Pedig a templom mindenkié, a városnak ez hozza az idegenforgalmat. Nem a mi ügyetlenségünkön múltott, hogy nem nyertünk pályázatot. A templom az templom – úgyhogy bizonyos „feltételeket” – például hogy kávézót létesítsünk a toronyban – nyilván nem lehet teljesíteni. Nagyon sajnálom, hogy a megye legkiválóbb műemlékének felújításához eddig kézzelfogható támogatást nem kaptunk, csak ígéreteket.

Neumayer Katalin/Magyar Kurír

CSALÁDI KUCKÓ

Jogosítvány az élethez?

Az anyagiak megélése ritkán probléma otthon, meleg családi környezetben. Jellemzően a gyermekek is elfogadják azt az anyagi környezetet, ami körülveszi őket és együtt élnek azokkal a keretekkel és lehetőségekkel, amibe beleszületnek. Komoly szociális-gazdasági kutatásokkal viszont azt bizonyították, hogy a család belső élete, békéje mégsem marad érintetlen az anyagi körülményektől. Kopp Mária felmérései azt mutatják, hogy nem önmagában a rossz szociális-gazdasági helyzet, hanem a viszonylagos lemaradás a leglényegesebb tényező. A magasabb életszínvonalat elérni vagy tartani igyekvő szülő markában tartja a krónikus stressz, ami jelentheti egy nagyobb ház hitelének törlesztését, autó(k), nyaraló, családi érték fenntartását, megőrzését vagy nyaralások, utazások költségének előteremtését stb. Ez a fajta stressz állapot rejtőzik sok depressziós tünet, az élet értelmét nem találó felnőttek, sőt tragikus halálozások vagy vakvágányra futó házasságok megdőbentő történetének hátterében.

MIT ÉL MEG A GYERMEK?

A gyermekben zajló folyamatokat jól nyomon követhetjük oktatási intézménybe kerülésük pillanatától. Pedagógusok tapasztalata az, hogy van egy „naiv” kor, amit még intézménybe kerülve is képesek megőrizni csemetéink. Persze kétségtelen, hogy ovis kortól vannak már elvárások is, melyeket a gyermek hazavisz és próbál számon kérni a szülőkön. „Anyá ma szoknyát adj, mert különben Évike kinevet.” - mondja kisóvodásunk. Természetesen versenyeznek, „megmérkőznek” egymással a gyerekek „az én apukám sokkal erősebb, mint a tiéd” - alapon is, de ezekhez a csatákhoz még nem az anyagi háttér különbségei adják az alapot, pusztán az egymás leelőzése és a konfrontálódási szerep begyakorlása a cél. A gyermek viszi magával, amiye van, és ha egy szerető, elfogadó és támogató környezetből indul újtára 6-7 évesen az iskolába, nem fog szégyenkezni, amiért nem márkás a cipője vagy a pulcsiját megörökölte testvéreitől.

A KISISKOLÁS

Kisiskolás korban, mikor a gyermekben az elvonatkoztatás képessége kifejlődik, gyermekünk kezd kikukucskálni a fészekből, egyre erősebben befolyásolják a társak és a környezet. Ahogy Mérei Ferenc - Binét Ágnes szerzőpáros *Gyermeklélektan* című munkája rávilágít, ebben a korban a család mint normarendszer háttérbe szorul és a kortárs csoport vagy az ahhoz való tartozás igénye kerül előtérbe. Nem egyetlen szempont tehát iskolaválasztáskor a szülő számára, hogy megtalálja álmai tanító nénijét; a gyermekének való társak megtalálása legalább ilyen fontos. Gyermekünk ugyanis ebben a korban egyre tudatosabban figyel, hogy társai mit hordanak, milyen kocsiból szállnak ki reggelente; ha zsúr van valakinél, jól megnézik, mije van a másinak. Ez fájdalmas is lehet, ha például egy kiegyensúlyozott, boldog gyereket, aki kifejezetten szerény anyagi háttérrel rendelkezik, megszólalnak az öltözködése miatt. Egy rádióriportban hallottam egyszer egy édesanyát, aki azt mesélte, hogy alsós gyermekével iskolaváltásra kényszerült, mert tarthatatlanná vált a sok bántás, amit a kislány kapott, amiért nem tudta tartani a versenyt a többiek uzsonnájával és innivaló-

jával. A literes kóla és a hamburger volt az alapmenü, és aki ettől eltért, azt kinevették, kicikizték.

ELVÁRÁSOK, KÖVETELÉSEK

Amit a közösség gerjeszt mint divatot, azt a szülő, otthonról nem tudja már befolyásolni. A szülőnek abban van szerepe, hogy döntést hoz: kiszolgálja-e gyermeke korcsoportjának aktuális divatjait vagy sem. Tisztában kell lennünk, nem attól vagyunk jó szülők, hogy gyermekünk anyagi követeléseit teljesítjük. Ha erre az ösvényre lépünk, biztosak lehetünk benne, hogy a követelt divatok nem érnek véget, mindig új igény mutatkozik, melyek lehet, hogy kevésbé vagy egyáltalán nem járulnak hozzá gyermekünk fejlődéséhez, csak azt szolgálják, hogy ideig-óráig versenyben maradjunk. Ezzel egyébként azt sugalmazzuk gyermekünknek, hogy tartani kell a lépést, az anyagi vetélkedésben nem maradhatunk le, mert ez azt jelentené, hogy értéktelenek jelentéktelenek vagyunk. Így gyermekünk közösségben való elfogadottsága, jó érzése is ingatag lesz, és ezt viszi tovább a felnőtt korba is.

SZERÉNYEBB ANYAGI HÁTTÉR

Egy 13 éves kiskamasz mondta egyszer szüleinek, amikor kiderült, hogy a család nem tudja kifizetni a gyermek iskolai sítúráját: „anya ti »lúzerek« vagytok, annyit se tudtok keresni, mint a Petiék, még ők is befizettek a sielésre, minék vagyunk mi 6-an testvérek?” Nem fáj ez a szülőnek? Persze, hogy fáj. De menyire fáj! Mégis azzal tesz jót a szülő, ha nem vesz fel személyi kölcsönt, és nem teljesíti az anyagi csőd határáig. Fontos azonban, hogy erről beszéljen a család. Mindenképpen jó, ha a szülő meghallgatja gyermeke panaszát és el is beszélget vele arról, hogy ez vagy az miért értékes, és esetenként egy divat mögött milyen tisztavirág-életű, hamar letűnő szokás vagy reklám húzódik. Igazi példát azonban akkor adhat egy szülő, ha ő maga is őszintén elégedett tud lenni anyagi helyzetével. Mert ha nem csak mondja, de szívvel lélekkel éli is, hogy bár egy „okostelefon” ugyan nem fér bele a kiadásokba, de a hétvégi séták és élmények, a beszélgetések, a közös játékok és kalandok miatt méltán irigykedhet rájuk bárki - akkor jó esély van rá, hogy ezt a gyermek is magáévá teszi. Azonban idáig eljutni hosszú és kínlódásokkal teli harcot jelent. Minden esetben újabb mérlegeléssel, újabb és újabb beszélgetéssel. Nem válik be, ha a szülő autoriter szerepben marad, és a gyermekkel csak azt közli: ez van, ezt kell szeretni. Jó, ha látjuk, a gyerekek legalább olyan küzdelmes talpon maradni és az iskolai társadalmi elvárásoknak eleget tenni, mint nekünk a felnőtt életben. Nem mondhatjuk el minden nap - és a gyermek számára nem is igazán válasz -, hogy bár nincs olyan jó biciklije és nincs márkás tornacipője, mint másnak, viszont neki este mesélnek, és van több testvére is. Ha ugyanis ezeket sokat ismételtetjük, visszajára fordítjuk a folyamatot, s a számunkra megbecsült értékek (mint pl. a „sok testvér”) előbb-utóbb utálkozást keltenek a gyermekünkben. Ez beigazolódni látszik akkor, amikor sok gyermekes családok ifjú sarjait kérdezzük leendő családjukról, és ők úgy vélekednek, hogy maximum egy vagy két gyermekük lesz... Ha a mindennapokban partnerek maradunk, meghallgatjuk a gyermekek sokszor fájdalmas panaszait, merünk nekik nemet mondani, de nem eresztjük el a kezüket az úton, hosszú távon bizakodhatunk, hogy nem nyomják őket agyon az anyagi verseny követelése. Arra azonban mindenképpen gondolnia kell a szülőnek, hogy a gyermekben is stresszt eredményez a sok „nem”, amit valahogyan neki is képviselnie kell a korosztálya felé. Miért nem lógok esténként a Facebookon, miért nem hordok jobb farmert, miért ilyen „béna” a telefonom, miért nem megyünk a tengerpartra nyaral-

Van olyan gyermek, aki fogékony egy közös élményre, egy jó beszélgetésre. De olyan is van, akinek azzal teszünk jót, ha nem is a legdrágábbat, de - egy általa örömmel fogadott cipőt, nadrágot megkaphat. Ezzel azt is bizonyítjuk, hogy a rendelkezésünkre álló anyagi keretek kreatív alkalmazása nagyobb érték, mint a pénz mennyisége, és gyermekünk „jó érzése” fontos számunkra.

BŐSÉG

Nincs könnyű dolga a szülőnek akkor sem, ha anyagiakban bővelkedik, és tulajdonképpen megvehetné gyermekének a legújabb iPhone-t, az új deszkás cipőt, bringát, divatosabb, márkásabb holmikat. Ha belemegy ebbe a teljesítésbe, előbb-utóbb a felhasználói társadalom jelentéktelen láncszemének fogja magát érezni, és ellentmond a józan észnek és a nevelésnek is. Gyermeke nem fogja megtanulni, értékelni ezeket a javakat, mert csak úgy az ölébe hullnak. (Még akkor is, ha egy kis hiszti és veszekedés előzi meg a vágyott holmit.) Mivel nem igazán tesz érte semmit, természetesnek tartja, hogy az

anyagiak rendelkezésére állnak, nem becsüli meg őket és igazán nem is örül nekik. A szülő ugyan csak örömet akar szerezni, de a gyermek szeme nem csillog tőle. Ez egy vesszőfutás kezdete, és ilyenkor látni gyakran, hogy gyermekek jóval korukat megelőző holmikkal mászkálnak, ami nem való nekik. Mérheterlenül drága telefonokkal jönnek-mennek kisiskolások, 8-os ballagásra laptopot kapnak a suhancok stb. A gyerek próbál felvagni az extrákkal, de nem lesz tőle értékesebb, s ezt előbb-utóbb meg is érzi. Ezzel tulajdonképpen a helyes önértékelés lehetőségét veszi el tőle a szülő. Egy bölcs ferences atya mondta egyszer: ha tönkre akarod tenni gyermeked, tégy két dolgot: kényeztesd jól el, és vedd el az önbizalmát. Ha alátámasztjuk a korcsoport anyagi elvárásait, azt sugalljuk, hogy attól vagy Te elfogadható, hogy ilyen vagy olyan cuccod van. Holott épp az ellenkezőjét akarjuk. A gyermekek szerencsére azért ösztönösen sejtik, hogy az anyagi jóléttel még nem szereztek meg az élet boldogságának jogosítványát.

Olcsó és finom

(A receptet Büki Ili tallózta)

Hozzávalók 4 főre:

60 dkg [burgonya](#)
3 fej hagyma
0,5 + 2,5 dkg olvadt vaj
10 dkg reszelt füstölt sajt (pl. Karaván)
1 dl főzőtejszín
só
frissen őrölt bors
1 csipet szerecsendió

Elkészítés:

A burgonyát és a hagymát megpucoljuk, majd vékonyan felkarikázzuk. Kikenünk vajjal egy sütőtálat.

A burgonya- és hagymakarikák felét egymásra csúsztatva, váltakozva lerakjuk a tálba, sózzuk, borsozzuk, megszórjuk szerecsendióval és a reszelt sajt felével.

Előmelegítjük a sütőt.

Megöntözzük az olvadt vajjal.

Befedjük a maradék burgonya- és hagymakarikákkal, sózzuk, borsoz-

zuk, meglocsoljuk a tejszínnel és megszórjuk a maradék reszelt sajttal. Szép pirosra sütjük 40-45 perc alatt.

Sütési hőfok:

200°C

Sütési mód:

Hőlégkeveréses

Phil Bosmans

Eredj az erdőbe!

Ugye, csak nyomod a pedált, és gyerünk sebesen?
Állj meg már és szállj ki egy kicsit!
Eredj az erdőbe!

Egyik cigaretta a másik után,
sör, nyüzsgés, ricsaj?
Mozdulj már ki egy kicsit,
mielőtt egészen megaszalódsz és befüstölödsz.
Eredj az erdőbe!

A naptárod előjegyzésekkel tele,
hajtasz egyik tárgyalástól a másikig?
Menj az erdőbe!
Életunság, bezártság kínoz,
túlhajsolt és felesleges dolgok
szűk világában szorongsz.
Eredj az erdőbe!

Ott tavasz van. Várnak rád a fák.
Csodálatos fák, melyek hallgatagon
felszívják a csendet és a nedvet
az utolsó ághegyükig.

Ott a madarak neked énekelnek.
Hol maradsz hát, miért nem hallgatod őket?
Ott nyugalom van, kimondhatatlan béke.

Intenzíven akarsz élni?
Nem kell azért nap nap után,
állandó nyomás alatt
hajszolnod magad,
száz sürgős dolog között őrlődnöd.
Mindent tudni akarsz, mindent magaddal vinni,
mindenben részt venni, minden megemészteni
hogy aztán gyomorfekélyed legyen?

Eredj az erdőbe! Feküdj egy fa alá,
rágcsálgj egy fűszálat, és élvezd a boldog semmittevést.
ilyenkor támadnak a legjobb gondolataid,
ilyenkor szállnak feléd a legszebb álmok.
Ilyenkor tűnik el mindaz a gond,
amellyel körbefalaztad magad.

Eredj az erdőbe!
Ott kitisztul a fejed,
megnyugszik a lelked, és megbékél a szíved.

Azt mondod nekem: bárcsak tehetném!
Én meg erre azt: hisz már úton is vagy!

Igeliturgikus naptár

július hónapra

1. vasárnap: ÉVKÖZI 13. VASÁRNAP

(Szent Áron)

[Bölcs 1.13-15; 2.23-25; Zs 29; 2Kor 8.7.9.13-15; Mk 5.21-43](#)

A halál a sátán irigységéből jött a világba

2. hétfő: SZŰZ MÁRIA LÁTOGATÁSA ERZSÉBETNÉL (ünnep)

[Szof 3.14-18a](#) vagy [Róm 12.9-16b](#) [Iz 12.2-6](#) [Lk 1.39-56](#)

Ujjongjatok, mert nagy közöttetek Izrael Szentje

3. kedd: SZENT TAMÁS APOSTOL (ünnep)

[Ef 2.19-22; Zs 116; Jn 20.24-29](#)

Apostolokra és prófétákra alapozott épület vagytok

4. szerda (Portugáliai Szent Erzsébet, Szent Berta)

[Ám 5.14-15.21-24; Zs 49; Mt 8.28-34](#)

A jóra törekedjétek, ne a rosszra, akkor veletek lesz az Úr

5. csütörtök (Zaccaria Szent Antal Mária, Athoszi Szent Atanáz)

[Ám 7.10-17; Zs 18B; Mt 9.1-8](#)

Ezt mondta nekem az Úr: menj, és prófétálj népemnek

6. péntek (Goretti Szent Mária, Szent Dominika)

[Ám 8.4-6.9-12; Zs 118.2-40.131; Mt 9.9-13](#)

Nem vízre fognak szomjazni, hanem az Úr igéjének hallgatására

7. szombat (Szent Willibald, Szent Jácint)

[Ám 9.11-15; Zs 84; Mt 9.14-17](#)

Azon a napon fölállítom Dávid őszetört sátorát

8. vasárnap: ÉVKÖZI 14. VASÁRNAP

(Szent Aquila és Priscilla, Szent Kilián)

[Ez 2.2-5; Zs 122; 2 Kor 12.7-10; Mk 6.1-6](#)

Ellenszegülő ház ez, de tudják meg: próféta van közöttük

9. hétfő (Zhao Rong Szent Ágoston és vértanútársai)

[Oz 2.16.17b-18.21-22; Zs 144; Mt 9.18-26](#)

Elvezetem a pusztába, és a szívéhez szólok

10. kedd

[Oz 8.4-7.11-13; Zs 113B; Mt 9.32-38](#)

Ha szelet vetnek, vihart aratnak

11. szerda: SZENT BENEDEK, Európa fővédőszentje (ünnep)

[Péld 2.1-9; Zs 33; Mt 19.27-29](#)

Nyisd meg füledet a bölcsességnek, és szívedet az okosságának

12. csütörtök (Gualberti Szent János)

[Oz 11.1.3-4.8c-9; Zs 79; Mt 10.7-15](#)

Megindult a szívem, egészen elfogott a szálamom

13. péntek (Szent Henrik, Szent Ezdrás)

[Oz 14.2-10; Zs 50; Mt 10.16-23](#)

Egyenesek az Úr útjai, az igazak járnak rajtuk

14. szombat (Lellisi Szent Kamill)

[Iz 6.1-8; Zs 92; Mt 10.24-33](#)

Megérintette ajkadat: bűnöd el van véve, vétkeid meg van bocsátva

15. vasárnap: ÉVKÖZI 15. VASÁRNAP

(Szent Bonaventúra, Szent Vlagyimir-Elemér)

[Ám 7.12-15; Zs 84; Ef 1.3-14; Mk 6.7-13](#)

Menj, és prófétálj népemnek!

16. hétfő

(Kármelhegyi Boldogasszony)

[Iz 1.11-17; Zs 49; Mt 10.34 - 11.1](#)

Mossátok tisztára magatokat, ne tegyetek többé rosszat!

17. kedd

(Szent Zoerárd [Szórád]-András és Benedek zaborhegyi remeték)

[Iz 7.1-9; Zs 47; Mt 11.20-24](#)

Ha nem hisztek, nem maradtok meg!

18. szerda: SZENT HEDVIG

(Szent Arnold)

[Iz 10.5-7.13-16; Zs 93; Mt 11.25-27](#)

Dicsekedhetik-e a fejsze azzal szemben, aki vág vele?

19. csütörtök

[Iz 26.7-9.12.16-19; Zs 101; Mt 11.28-30](#)

Mindent te tettél, Urunk, ami velünk történt

20. péntek (Szent Apollináris, Antiochiai Szent Margit, Szent Illés)

[Iz 38.1-6.21-22.7-8; Iz 38.10-16; Mt 12.1-8](#)

Meghallgattam imádságodat, látam, hogy könnyezettél

21. szombat (Brindisi Szent Lőrinc)

[Mik 2.1-5; Zs 9B; Mt 12.14-21](#)

Jaj azoknak, akik álnokságot és gaztetteket terveznek

22. vasárnap: ÉVKÖZI 16. VASÁRNAP

(Szent Mária Magdolna)

[Jer 23.1-6; Zs 22; Ef 2.13-18; Mk 6.30-34](#)

Összegyűjtöm nyájam maradékát, és pásztorokat is adok melléjük

23. hétfő: SZENT BRIGITTA, Európa társvédőszentje (ünnep)

[Jud 8.2-8 v; 1Tim 5.3-10; Zs 10.1-15; Mt 5.13-16](#)

Senki sem mondott rá semmi rosszat, mert nagyon istenfélő volt

24. kedd: ÁRPÁDHÁZI SZENT KINGA

(Szent Krisztina)

[Mik 7.14-15.18-20; Zs 84; Mt 12.46-50](#)

A tenger mélyére dobja minden vétünköt az Úr

25. szerda: SZENT JAKAB APOSTOL (ünnep) (Szent Kristóf)

[2Kor 4.7-15; Zs 125; Mt 20.20-28](#)

Életünk folyamán váltig halálra szánnak minket Jézusért

26. csütörtök: SZENT JOÁKIM ÉS SZENT ANNA (Magyar Mózes)

[Sir 44.1.10-15; Zs 131; Mt 13.16-17](#)

Az Úristen neki adja atyjának, Dávidnak trónját

27. péntek (Makhlüf Szent Szabelliusz)

[Jer 3.14-17; Zs 31; Mt 13.18-23](#)

Szívem szerint való pásztorokat adok majd nektek

28. szombat

(Szent I. Viktor, Szent I. Ince pápa)

[Jer 7.1-11; Zs 83; Mt 13.24-30](#)

Jobbítsátok meg útjaitokat és tetteiteket!

29. vasárnap: ÉVKÖZI 17. VASÁRNAP

(Szent Márta, Mária és Lázár, az Úr vendéglátói)

[2Kir 4.42-44; Zs 144; Ef 4.1-6; Jn 6.1-15](#)

Enni fognak, és még marad is

30. hétfő (Aranyszavú(Krizológ) Szent Péter)

[Jer 13.1-11; MTörv 32.18-21; Mt 13.31-35](#)

Olyan lesz ez a nép, mint ez az óv: hasznavehetetlen

31. kedd: LOYOLAI SZENT IGNÁC

[Jer 14.17-22; Zs 78; Mt 13.36-43](#)

Ne bontsd fel, Urunk, a velünk kötött szövetséget!

Igeliturgikus naptár augusztus hónapra

1. szerda: LIGUORI SZENT ALFONZ

[Jer 15,10.16-21](#); [Zs 58](#); [Mt 13,44-46](#)

*Ha megtérsz, megengedem, hogy
újából szolgálatomba állj*

2. csütörtök (Vercelli Szent Özséb)

[Jer 18,1-6](#); [Zs 145](#); [Mt 13,47-53](#)

*Olyanok vagytok a kezemben, mint az
agyag a fazekas kezében*

3. péntek

[Jer 26,1-9](#); [Zs 68,5-14](#); [Mt 13,54-58](#)

*Összesereglett az egész nép az Úr
házánál*

4. szombat: VIANNEY SZENT JÁNOS

[Jer 26,11-16.24](#); [Zs 68,15-34](#); [Mt 14,1-12](#)

*Az Úr küldött hozzátok, hogy hirdes-
sem ezeket az ígéket*

5. vasárnap: ÉVKÖZI 18. VASÁRNAP

*(Szűz Mária római főtemploma -
Havas Boldogasszony)*

[Kiv 16,2-4.12-15](#); [Zs 77,3-54](#); [Ef 4,17.20-24](#); [Jn 6,24-35](#)

*Én hullatok nektek kenyeret a menny-
ből*

6. hétfő: URUNK SZÍNEVÁLTOZÁSA (ünnep)

[Dán 7,9-10.13-14](#); [Zs 96](#); [2Pét 1,16-19](#); [Mk 9,2-10](#)

Ruhája fehér volt, mint a hó

7. kedd (Szent II. Szixtus és vértanútársai, Szent Kajetán, Szent Donát)

[Jer 30,1-2.12-15.18-22](#); [Zs 101](#); [Mt 14,22-36](#)

*Mivel sok a bűnöd, ezért bántam így
veled*

8. szerda: SZENT DOMONKOS

[Jer 31,1-7](#); [Jer 31,10-13](#); [Mt 15,21-28](#)

Örök szeretettel szerettelek

9. csütörtök: KERESZTRŐL ELNEVE- ZETT SZENT TERÉZ BENEDIKTA (ünnep)

[Esz 4,17](#); [Zs 33](#); [Jn 4,19-24](#)

*Segíts meg, Uram, mert egyedül va-
gyok, és senkim sincs rajtad kívül*

10. péntek: SZENT LŐRINC (ünnep)

[2Kor 9,6-10](#); [Zs 111](#); [Jn 12,24-26](#)

Aki bőven vet, bőven is arat

11. szombat: SZENT KLÁRA

(Szent Zsuzsanna)

[Hab 1,12 - 2,4](#); [Zs 9A](#); [Mt 17,14-20](#)

Az igaz ember a hite által él

12. vasárnap: ÉVKÖZI 19. VASÁRNAP

(Chantal Szent Johanna Franciska)

[1Kir 19,4-8](#); [Zs 33](#); [Ef 4,30 - 5,2](#); [Jn 6,41-51](#)

*Illés annak az ételnek az erejével
ment Isten hegyéig*

13. hétfő: BOLDOG XI. INCE PÁPA

*(Szent Ponciánusz és Hippolitusz,
Boldog Avianói Márk)*

[Ez 1,2-5.24-28c](#); [Zs 148](#); [Mt 17,22-27](#)

*Ilyen volt az Úr dicsőségének a látvá-
nya*

14. kedd: SZENT MAXIMILIÁN MÁRIA KOLBE

[Ez 2,8 - 3,4](#); [Zs 118,14-131](#); [Mt 18,1-5.10.12-14](#)

*Emberfia, menj el, és hirdetsd igéi-
met!*

15. szerda: SZÜZ MÁRIA MENNYBEVÉ- TELE(NAGYBOLDOGASSZONY) (főünnep)

(Szent Tarziciusz)

[Jel 11,19a](#); [12,1-6a.10](#); [Zs 44](#); [1Kor 15,20-26](#); [Lk 1,39-56](#)

*Az égen nagy jel tűnt fel: egy asz-
zony, kinek öltözete a nap*

16. csütörtök(Szent Rókus)

[Ez 12,1-12](#); [Zs 77, 56-62](#); [Mt 18,21 - 19,1](#)

Én intő jel vagyok számotokra

17. péntek

[Ez 16,1-15.60.63](#); [Iz 12, 2-6](#); [Mt 19,3-12](#)

*Emlékszem szövetségemre, melyet
ifjúkorodban kötöttem veled*

18. szombat

*(Szent Ilona, Szent Klaudia, Szent
Rajnáld)*

[Ez 18,1-10.13b.30-32](#); [Zs 50](#); [Mt 19,13-15](#)

*Mindenkit a maga tettei szerint ítélek
meg, térjetek hát meg, és éljetek*

19. vasárnap: ÉVKÖZI 20. VASÁRNAP

*(Szent Bernát, Eudes Szent János,
Tolomei Szent Bernát)*

[Péld 9,1-6](#); [Zs 33](#); [Ef 5,15-20](#); [Jn 6,51-58](#)

*Egyétek kenyeremet, és igyatok a
borból, melyet nektek elegyítettem*

20. hétfő: SZENT ISTVÁN KIRÁLY (főünnep) (Szent Sámuel)

[Péld 4,10-15.18-27](#); [Zs 65](#); [Ef 4,17-24](#); [Mt 7,24-29](#)

*Eligazítalak az igazság útján, vezet-
lek az igazság ösvényein*

21. kedd: SZENT X. PIUSZ PÁPA

[Ez 28,1-10](#); [MTörv 32.26-36](#); [Mt 19,23-30](#)

*Felfuvalkoddát, mert meggazdagod-
tál, pedig csak ember vagy*

22. szerda: SZÜZ MÁRIA KIRÁLYNŐ

[Ez 34,1-11](#); [Zs 22](#); [Mt 20,1-16a](#)

*Szétszóródott a nyájam, és nincs, aki
utána járjon*

23. csütörtök

*(Limai Szent Róza, Benizzi Szent
Fülöp)*

[Ez 36,23-28](#); [Zs 50](#); [Mt 22,1-14](#)

*Új szívet adok nektek, és új lelket
adok belétek*

24. péntek: SZENT BERTALAN APOSTOL (ünnep)

[Jel 21,9b-14](#); [Zs 144](#); [Jn 1,45-51](#)

*Az alapköveken a Bárány tizenkét
apostolának neve volt*

25. szombat

(Szent Lajos, Kalazanci Szent József)

[Ez 43,1-7a](#); [Zs 84](#); [Mt 23,1-12](#)

Az Úr dicsősége bement a templomba

26. vasárnap: ÉVKÖZI 21. VASÁRNAP

[Józs 24,1-2a.15-17.18b](#); [Zs 33](#); [Ef 5,21-32](#); [Jn 6,60-69](#)

*Válasszatok ki még ma, hogy kit
akartok szolgálni!*

27. hétfő: SZENT MÓNICA

[2Tessz 1,1-5.11b-12](#); [Zs 95](#); [Mt 23,13-22](#)

*Dicsékszünk veletek Isten egyházá-
ban: állhatatosságtokkal és hitetekkel*

28. kedd: SZENT ÁGOSTON

[2Tessz 2,1-3a.14-17](#); [Zs 95](#); [Mt 23,23-26](#)

*Isten kezdettől fogva kiválasztott
titeket az üdvösségre*

29. szerda: KERESZTELŐ SZENT JÁNOS VÉRTANÚSÁGA (Szent Szabina)

[Jer 1,17-19](#); [Zs 70,1-17](#); [Mk 6,17-29](#)

*Megerősített várossá, vasoszloppá és
ércfallá teszlek téged*

30. csütörtök (B. Ildefonso Schuster)

[1Kor 1,1-9](#); [Zs 144](#); [Mt 24,42-51](#)

*A Krisztusról szóló tanítás megerősö-
dött köztetek*

31. péntek

[1Kor 1,18-25](#); [Zs 32](#); [Mt 25,1-13](#)

*Mi a megfeszített Krisztust hirdetjük,
aki Isten ereje*

Július 7.	Egyházközségi piknik Kőszegen
Július 9-14.	Leánytábor Kőszegen (Ezen idő alatt csak szombaton és vasárnap lesznek szentmisék.)
Július 16-21.	Fiútábor Kőszegen (Ezen idő alatt csak szombaton és vasárnap lesznek szentmisék.)
Július 23-27.	Papi lelkigyakorlat Kőszegen (Ezen idő alatt csak szombaton és vasárnap lesznek szentmisék.)

Kőszegi tábor

Aquapark, Szombathely

Vadvízi evezés Gyöngyös-patak

Csúcshódtás Irottkő

Bobozás Sopron

Várostrom, Jurisics vár

Éjszakai őrség

4 személyes sátrak

Strand Bükfürdő

Tábortüzek

Holdfény kalandpark

Éjszakai túra

Hétforrás-túra

Időpontok
Lányok: júl. 9-14.
Fiúk: júl. 16-21.
Helyszín: Szent Család Üdülő, Kőszeg
Jelentkezés: Folyamatosan, indulásig
Részvételi díj: 16.000 Ft
Az összeg mérséklése lehetséges.
Telefon: 06/30/5085542
www.szentjozsef.plebania.hu

A NAGYKANIZSAI SZENT JÓZSEF PLÉBÁNIA LAPJA

Megjelenik: minden hónap utolsó vasárnapján

Elérhetőségek ; e-mail: szentjozsefplebania@hotmail.com , honlap: www.szentjozsef.plebania.hu

Hivatali idő a plébánián: hétfőtől péntekig de. 8-10 és du. 4-6 között telefon: (93) 313-849, 06/30/5085542